

# தமிழரின் திருமணங்களும், சட்டத் தீர்ப்புகளும் தீர்வுகளும்

எழுத்தாளர் ஞான. வள்ளுவன்

## கட்டுரைச் சுருக்கம்:

இந்திய நாடு பல்வேறு இனங்கள், மொழிகள், சமயங்கள், கலாச்சாரங்கள், பழக்க வழக்கங்கள், பண்பாடுகள் என்று பன்முகத்தன்மையோடு ஒரு துணைக்கண்டம் என்ற அளவில் இருந்து வருகிறது. இதில் பெரும்பான்மையான மக்களைக் கொண்ட இந்து மதம் எனப்படும் மத அமைப்புக்குள்ளேயே பல வகையான சமயப் பிரிவுகள், சாதிகள், அவற்றிற்கென தனித்தனியான சடங்குகள், சம்பிரதாயங்கள் உள்ள நிலையில், பன்முகமான அவற்றையெல்லாம் புறக்கணிக்கும் வகையிலும், ஸநாதன கோட்பாடுகளைக் கொண்ட ஆரிய பண்பாட்டினை மட்டுமே நாட்டில் நிலைநிறுத்தும் நோக்கிலும், அதன் குறியீடான திருமணச் சடங்கு முறை தான் இந்து மதத்திற்கான பொதுவானது என்று உச்சநீதிமன்றம் அண்மையில் அறிவித்துள்ளது ஏற்புடையதன்று என்பதையும், நாட்டு மக்களிடையே திருமணச் சடங்குகள் என்பது நீதிமன்றம் வரையறுக்கும் குறிப்பிட்டவர்களின் நடைமுறைக்கு மாறாகப் பல்வறு வகைகளில் உள்ளன என்பதையும், குறிப்பாகத் தமிழர்களின் வரலாற்றில் திருமண நிகழ்வுகள் குறித்தும் அதில் நிகழ்ந்த மாற்றங்கள் குறித்தும், நடைமுறையில் உள்ள சட்டங்கள் மற்றும் நீதிமன்றத் தீர்ப்புகள் குறித்தும், எவ்வகைத் திருமணம் காலத்திற்கு ஏற்றது என்பதையும் இக்கட்டுரை விளக்குகிறது.



## கட்டுரைக்கான பின்புலம்

இந்திய ஒன்றியத்தின் உச்சநீதி மன்றம் சில நாட்களுக்கு முன்னர் "சடங்குகள் இல்லாத இந்து திருமணங்கள் செல்லாது" என்று அதிரடியாக ஒரு தீர்ப்பினை அளித்துள்ளது. அத்தீர்ப்பில் இந்து மதத் திருமணச் சடங்குகளின்படியாக நடத்தப்படும் 'சப்தபதி' எனப்படும் தீக்குண்டத்தை ஏழு முறை வலம் வரும் சடங்குகள் நடக்காத திருமணம் செல்லத்தக்கதல்ல" என்றும் விளக்கம் கூறியுள்ளது. பலதரப்பட்ட கலாச்சாரங்கள் பழக்க வழக்கங்கள் கொண்ட இந்திய ஒன்றியத்தில் இதுபோன்ற தீர்ப்புகள் ஏற்படையதா? என்று எண்ணுகின்றபோது இத்தீர்ப்பிற்கு ஆட்படாதவகையில் சடங்குகள் சம்பிரதாயங்கள்

இல்லாத சுயமரியாதைத் திருமணங்கள் செல்லும் என்று இதே உச்சநீதி மன்றம் ஏற்றுள்ள வகையில் இந்து திருமணச் சட்டத்தில் திருத்தம் கொண்டுவந்து நாட்டிற்கே வழிகாட்டியாக தமிழகம் அமைந்துள்ளது என்பதையும், இன்றைய உச்சநீதி மன்றத் தீர்ப்பு அரசியல் அமைப்புச் சட்டத்தின் உரிமைகட்டு எதிரானது என்பதையும் திராவிடர் கழகத் தலைவர் ஆசிரியர் கி. வீரமணி முதல் நபராக எதிர்த்து குரல் கொடுத்ததோடு ஒன்றிய அரசு இத்தீர்ப்பின் மீது சீராய்வு மனு அளிக்க வேண்டும் என்றும் கோரியுள்ளார். ( விடுதலை 6-5-2024)

இந்துத்துவா கொள்கைகளே நிலை நிறுத்தப்பட வேண்டும் என்ற நோக்கம் கொண்ட மதவாத

அமைப்பான ஆர்.எஸ்.எஸ்.இன் பின்புலத்தில் இயங்கி வரும் பாரதிய ஜனதா கட்சி ஆட்சி புரியும் நாட்டில், சட்டம் தெரிந்தவர்களும், சமூகநீதியின்பால் அக்கறை கொண்டவர்களும் எழுப்பும் குரலுக்கு மதிப்பிருக்குமா என்ற ஐயம் ஏற்படும் இந்நேரத்தில், இந்நாட்டின் மூத்த குடிகளாக விளங்கும் தமிழர்களுக்கு என்று தனித்துவமான வரலாறும், பண்பாடும், கலாச்சாரமும் உள்ளது என்பதையும், அதன் ஓர் அங்கமாக அவர்களின் திருமணமுறை என்பது பண்டை நாட்களில் எவ்வாறாக இருந்தது என்பதையும், அஃது காலப்போக்கில் எப்படியெல்லாம் ஆரிய சாஸ்திர சம்பிரதாயங்களுக்குட்பட்டு சீரழிந்து போனது என்பதையும், அடிமையாகிப்போன தமிழர்தம் வாழ்வில் மானமும் அறிவும் பெறவேண்டும் என்பதற்காக பாடுபட்ட தந்தை பெரியாரின் கடுமையான முயற்சியால், அவரது சுயமரியாதை இயக்கம் கடந்த நூறாண்டு வரலாற்றில் பெற்றெடுத்த 'சுயமரியாதைத் திருமணம்' பேரறிஞர் அண்ணாவின் ஆட்சியில் சட்டபூர்வமாக ஆக்கப்பட்டு சாதி ஒழிப்புக்கும், மனித சமத்துவத்துக்கும் எடுத்துக் காட்டாக விளங்கித் தமிழகத்தை தனித்துவம் கண்ட மாநிலமாகக் காட்டுவதாகவும் அமைந்துள்ளது என்பதையும், உச்சநீதி மன்றம் அளித்துள்ள தீர்ப்பால் ஏற்படும் சங்கடங்களைத் தீர்க்க ஒன்றிய அரசு எத்தகைய முடிவினை எடுக்க வேண்டும் என்பதையும் தமிழர்களின் திருமணம் குறித்த வரலாற்றுச் சான்றுகளோடும் நடைமுறையில் உள்ள சட்டங்களோடும் ஆராய்ந்து முடிவு காண முயல்வதே இக்கட்டுரையின் நோக்கமாகும்.

## பண்டைத் தமிழரின் திருமண முறை

இன்றைக்கு இந்தியா என்று அழைக்கப்படும் ஒன்றியம் வடக்கிலும் தெற்கிலுமாக ஐம்பத்தாறு சமஸ்தானங்களாக பிரிந்து கிடந்து, ஆங்கிலேயர் வருகைக்குப்பின் ஒருங்கிணைக்கப்பட்டு 'இந்தியா' என அழைக்கப்பட்டது. இந்நாட்டில், பல மொழிகளைப் பேசும் பல இன மக்கள் தங்களுக்கு உரிய கலாச்சாரம், பண்பாடு பழக்க

வழக்கங்களோடு வாழ்ந்து வருகின்றனர். இவர்களில் பெரும்பான்மையானோர் சைவம், வைணவம், சாக்தம், கௌமாரம், காணபத்தியம், சமணம், பௌத்தம், சீக்கியம் என்று பல சமய நெறிகளோடும், நம்பிக்கைகளோடும் இருந்தபோது, ஆங்கில ஆட்சியாளர்கட்குப் பல குழப்பங்கள் ஏற்பட்டதால், அயல் மதங்களைத் தவிர்த்து, இங்கிருந்த அனைத்து சமயப்பிரிவுகளையும் ஒருங்கிணைத்து அதற்குப் பொதுவான பெயராக 'இந்து மதம்' என்ற பெயரை வைத்தார்கள். இப்படியாக சமீபத்தில் தோன்றிய இந்து மதத்தில் உள்ள பல சமய நெறிகளைக் கடைபிடிக்கும் மக்களிடையே திருமண சடங்குகள், சம்பிரதாயங்கள் ஒன்றுக்கொன்று மாறுபட்டு காணப்படுகின்றன. குறிப்பாக தமிழர்களாகிய நமக்குரிய திருமண நடைமுறை பண்டை காலத்தில் எவ்வாறிருந்தது என்பதை அறியும்போதுதான் அது காலப்போக்கில் எத்தகைய மாற்றங்களுக்கு எதனால் உட்பட்டது என்பதை அறிய முடியும். அதனை சுருக்கமாகக் காண்போம்.

பழந்தமிழர் தம் வாழ்வில் மணவாழ்க்கையை பெரிதும் பாராட்டியும் போற்றியும் வந்தனர். "காதல்" "கற்பு" "ஒருவனுக்கு ஒருத்தி" என்ற நிலைகள் தமிழர்களின் இல்லற வாழ்க்கையின் முக்கிய அம்சங்களாகத் திகழ்ந்தன. இத்தகைய பண்பாட்டுத் தன்மையை வலியுறுத்தும் விதமாக ஈராயிரம் ஆண்டுகட்கு முன் வாழ்ந்த திருவள்ளுவரும் தன் குறளில் 'இல்லறமல்லது நல்லறமன்று' என்று வாழ்க்கைத் துணை நலன் குறித்து எடுத்தியம்பியுள்ளார்.

இத்தகைய இல்லற வாழ்க்கையைத் துவக்குவதற்கு அந்நாளின் வேறுபாடுகளோ, ஏற்றத்தாழ்வுகளோ கொள்ளாமல் அனைவருக்கும் பொதுவானதாகக் காதலை வைத்திருந்தனர். தொழில்ரீதியாக பல குலப் பிரிவுகள் இருந்தாலும் காதலிலும், கல்வி கற்பதிலும், சமூக மதிப்பிலும் அனைவரும் சமமாகவே அன்றைக்குக் கருதப்பட்டனர். தலைவனும் தலைவியும் கண்டதும் காதல் கொண்ட நிலையில், ஒருவரை ஒருவர் யாரென்று அறிந்து கொள்ளாமலேயே அக்காதலில் ஈடுபட்டனர். என்பதைப் படம் பிடித்துக்

காட்டும் செம்புலப் பெயநீரார் என்பார் எழுதிய இந்தக் குறுந்தொகைப் பாடல் (பாடல் 40) வரிகளைக் கண்டால் விளங்கும்.

யாயும் ஞாயும் யாரா கியரோ?  
எந்தைய நுந்தையு மெம்முறைக் கேளிர்  
யானு நீயு மெவ்வழி யறிதும்  
செம்புலப் பெயனீர் போல  
அன்புடை நெஞ்சந் தாங்கலந் தனவே'

பொருள்:- என் தாயும் உன் தாயும் என்ன உறவினர் என்று அறிந்து கொள்ளவில்லை. என் தந்தையும் உன் தந்தையும் எவ்வகையில் உறவினர்கள் என்பதும் தெரியாது. நானும் நீயும் எந்த வழி முறையில் வந்தவர்கள் என்பதும் எவ்விடத்தினர் என்பதும் தெரியாது. ஆனால் செம்மண் நிலத்தில் பெய்த மழை நீரும் சிவப்பாக மாறுவதைப் போல வேறு வேறிடத்திற்குரிய நாம் உறவில்லாமல் வேறுபட்டிருந்தாலும் அன்பு கொண்ட நம்முடைய நெஞ்சங்கள் ஒன்று கலந்தனவே! (1)

இந்த வகையில் எந்த ஏற்றத் தாழ்வுக்கும் இடமின்றி காதல் கொண்ட தமிழர்களிடையே நடைபெற்ற திருமணம் எவ்வாறு நடத்தப்பட்டது? அகநானூற்றின் ஒரு பாடல் (86) அதனைப் படம் பிடித்துக் காட்டுவதிலிருந்து அறியலாம்.

உழுந்துதலைப் பெய்த கொழுங்கனி மிதவை  
பெருஞ்சோற்று அமலை நிற்ப நிரைகால்  
தண்பெரும் பந்தர்த் தருமணல் ஞெமிரி  
மனைவிளக் குறுத்து மாலை தொடரிக்  
களைஇருள் அகன்ற கவின்பெறு காலைக்

கோள்கால் நீங்கிய கொடுவெண் திங்கள்  
கேடில் விழுப்புக்கழ் நாள்தலை வந்தென  
உச்சிக் குடத்தர் புத்தகன் மண்டையர்  
பொதுசெய் கம்பலை முதுசெம் பெண்டிர்  
முன்னவும் பின்னவும் முறைமுறை தரத்தரப்

புதல்வற் பயந்த திதலை! அவ்வயிற்று  
வால்இழை மகளிர் நால்வர் கூடிக்  
கற்பினின் வழாஅ நற்பல உதவிப்  
பெற்றோற் பெட்கும் துணையை ஆக-என  
நீரோடு சொரிந்த ஈரிதழ் அலரி

வல்இருங் கதுப்பின் நெல்லொடு தயங்க  
வதுவை நன்மணம் கழிந்த பின்றைக்  
கல்லென சம்மையர் ஞெரேரெனப் புகுதந்து  
பேர்இற் கிழத்தி ஆக எனத் தமர்தர  
ஓர்இற் கூடிய உடன்புணர் கங்குல்.....

பொருள்:- உழுந்தினை நிறைகூட்டிச் சமைத்த குழைவாக வெந்த உளுத்தம்பருப்புப் பொங்கலின் பெரிய உருண்டைகளைக் கூடியிருந்தவர் உண்பது இடையறாது நிகழ்ந்து கொண்டேயிருந்தது. வரிசையாகிய கால்களிட்டு அமைத்த பெரிய பந்தரும் விளங்கிற்று. அதன்கீழ்த் தரையிலே மணலைக் கொணர்ந்து பரப்பி இருந்தனர். மனைவிளக்கினை ஒருபால் ஏற்றி வைத்திருந்தனர். எங்கும் மாலைகளைத் தொங்கவிட்டிருந்தனர்.

தீய கோள்களின் தொடர்பு நீங்கிய வளைந்த வெண்மையான சந்திரனைக் கேடற்ற சிறந்த புகழையுடைய உரோகணி என்னும் நாள் வந்து அடைந்த நல்ல நாள் அது. அந்நாளிலே மிக்கிருந்த இருளும் நீங்கி எங்கும் அழகு மலரும் புலர்காலை வேளையும் வந்தது. உச்சியிலே நிறைநீர்க் குடத்தினை உடையவராகவும், கைகளிலே புதிய மண் கலயங்களை உடையவருமாக மணத்தினைச் செய்து வைக்கும் ஆரவாரமுடைய மங்கல மகளிர்கள் கூடினர். முன்னே தருவனவும் பின்னே தருவனவும் அவர்கள் முறைமுறையாகத் தந்துகொண்டிருந்தனர்.

மகனைப் பெற்றெடுத்த தேமல் பொருந்திய அழகிய வயிற்றினையுடைய தூய உடையணிந்த மகளிர்கள் நால்வர் கூடி நின்றனர். "கற்பினின்றும் வழுவாது நன்றாகிய பல வகைகளினும் உதவியாக நின்று நின்னை மனைவியாகப் பெற்ற நின் மணவாளனைப் பேணிக் காக்கும் துணைவியாக நீ ஆவாயாக!" எனக்கூறி அவளை வாழ்த்தினர். நீரோடு குளிர்ந்த இதழ்களையுடைய பூக்களையும் நெல்வினையும் கலந்து அவள் தலையிலே தூவினர். மிக்க கரிய அவள் கூந்தலிலே அவை ஒருங்கே சேர்ந்து கிடந்தன. அங்ஙனம் மங்கல நீராட்டியபின் வதுவை மணமும் நிகழ்ந்து முடிந்தது. அதன் பின்னர்

சுற்றத்தார் எல்லாரும் கல்லென்ற ஒலியினராய் விரைவோடும் வந்தனர். "பெருமைக்கு உரிய இல்லக்கிழத்தி ஆவாய்" என அவளை எனக்கு அளித்தனர். அதனையடுத்து ஒரு தனி அறையிலே நாங்கள் உடன்கூடிய புணர்ச்சி முதல் இரவு வேளையும் வந்தது அங்கே..... (2)

நல்லாவூர் கிழார் என்ற புலவர் மருதத்திணையில் எழுதிய இப்பாடல் தனது மண நிகழ்வினையும், அதனைத் தொடர்ந்து நிகழ்ந்த முதலிரவினையும் நினைத்து மகிழ்ந்த தலைவன், அதனைத் தோழியிடம் கூறுவது போன்றமைக்கப்பட்ட இப்பாடல் அன்றைய நாளில் தமிழர்தம் வாழ்வில் நடைபெற்ற எளிமையான மணமுறையினை அழகுற காட்டுகிறது.

விறுறுற்று மூதெயினனார் என்பார் எழுதிய மருதத்திணையின் இன்னொரு அகநானூற்றுப் பாடல் (136) அன்றைய மற்றொரு திருமண நிகழ்வினைப் படம் பிடித்துக் காட்டுகிறது. தன் மணநாளினை தலைவன் நினைப்பதான அப்பாடலின் சில வரிகளைக் காண்போம்.

"மைப்பு அறப் புழுக்கின் நெய்க்கனி வெண்சோறு வரையா வண்மையொடு புரையோப் பேணிப் புள்ளுப் புணர்ந்து இனிய ஆகத் தெள்ஒளி அம் கண் இரு விசம்பு விளங்கத் திங்கள் சகடம் மண்டிய துகள் தீர் கூட்டத்துக் கடிநகர் புனைந்து கடவுள் பேணிப் படுமண முழுவொடு பருஉப்பணை இமிழ வதுவை மண்ணிய மகளிர் விதுப்புற்றுப் பூக்கணும் இமையார் நோக்குபு மறைய மென்பூ வாகைப் புன்புறக் கவட்டிலை பழங்கன்று கறித் பயம்பு அமல் அறுகைத் தழங்கு குரல் வானின் தலைப்பெயற்கு ஈன்ற மண்ணு மணி அன்ன மா இதழ்ப் பாவைத் தண்றறு முகையொடு வெந்நூல் சூட்டித் து உடைப் பொலிந்து மேவரத் துவன்றி மழை பட்டன்ன மணன் மலி பந்தர் இழை அணி சிறப்பின் பெயர் வியர்ப்பு ஆற்றித் தமர் நமக்கு ஈத்த தலை நாள் இரவின்....."

பொருள்- நல்ல முறையில் சிறப்பாகச் செய்யப்பட்ட நெய்யுடன் கூடிய வெள்ளைச்சோற்றை (இதை புலால் கலந்த சோறு என்றும் கூறுவர்) விருந்தோம்பல் பண்புடன் உற்றத்தாருக்கும் சான்றோர்கட்கும் கொடுத்தனர். மணமேடை அலங்கரிக்கப்பட்டு இருந்தது. மணநிகழ்வுக்காக உள்ள முரசுடன் பெரிய முரசும் ஒலித்தது. திருமணத்திற்கான நல்ல நேரத்தில் கடவுளை வணங்கி நீராட்டி அலங்கரித்துத் தங்களால் அழைத்து வரப்பட்டத் தலைவிக்கு வாகை மரத்தின் இலைகளும் மலர்களும் அருகம்புல்லும் சேர்த்து வெள்ளை நூலில் தொடுக்கப்பட்ட மாலையை அவள் கழுத்தில் அணிவித்து அணிகலன்களால் நிறைந்த அவள் முகத்தில் வடிந்த வியர்வையைத் துடைத்த குடும்பப் பெண்கள் அவளை இமைக்காமல் நோக்கியிருக்க அவள் குடும்பத்தார் அவளை தலைவனிடம் அளித்தனர்....." (3)

இப்பாடல் களின் வாயிலாக அன்றைய திருமணங்கள் உற்றார், உறவினர்கள், ஊர் மக்கள் முன்னிலையில் இறைச்சியோடு கூடிய நல்விருந்தோடு இன்றைக்குள்ள எந்த சமய சடங்குகளும் இன்றி எளிமையாக நடைபெற்றிருந்தன என்பதையும் மணவாழ்வுக்கும், மகப்பேறுக்கும் உட்பட்டிருந்த மூத்த மகளிரே திருமணத்தை நடத்தி வைத்தனர் என்பதையும் அறியப்படுகிறது.

மேலும் சங்க காலத் திருமணமுறைகளில் தாலி அணிவித்தல் சடங்கு நடைபெற்றதாக செய்திகள் ஏதுமில்லை. அதுபோல அகப்பாடல்கள் எதிலும் திருமண விழாவைப் புரோகிதன் என்பவன் இடையிலிருந்து நடத்தினான் என்றோ, அந்நிகழ்வில் அக்னி வளர்க்கப்பட்டு மணமக்கள் அதனை வலம் வருதல் போன்ற சடங்குகள் மேற்கொள்ளப்பட்டன என்றோ கூறப்படவில்லை.

ஏனெனில் தமிழர்களின் வழிபாட்டில் அக்கினி எனப்படும் நெருப்புக்கு முக்கியத்துவம் தரப்படவில்லை. இதன் காரணமாக அவர்களின் திருமண நிகழ்வுகளில் நெருப்புக்கு முக்கியத்துவம்

அந்நாளில் அளிக்கப்படவில்லை என்பது அவர்தம் வழிபாட்டு முறைகளை அறிந்து கொண்டால் இஃது புலப்படும். அது குறித்துக் காண்போம்.

## தமிழரின் இறைவழிபாடும் முறைகளும்

தமிழர்களின் இறைவழிபாடு பண்டை காலந்தொட்டு இயற்கையை வழிபடலும், மூதாதையர்களை வழிபடலுமேயாகும். இதனைப்பல சங்கப் பாடல்கள் எடுத்தியம்புகின்றன. அதுபோல தன் குழுத் தலைவனோ அல்லது குடும்பத்து மூத்தவனோ போரில் வீர மரணமடைந்தபின் அவர்களைப் புதைத்த இடத்தில் அடையாளமாக கல் நட்டு அதனை வணங்கினர். இவ்வகை 'நடுக்கல் வணக்கம்' என்று அழைக்கப்பட்ட மூதாதையர் வழிபாடுதான் இன்றைக்கும் குலதெய்வ வழிபாடு என்று கடைபிடிக்கப் படுகிறது. புறநானூற்றில் மாங்குடி மருதனார் எழுதிய இச்சங்கப்பாடல் அதனை விளக்கும்.

அடலருந்துப்பின்.....

குருந்தே முல்லை யென்று

இந்நான் கல்லது பூவும் இல்லை

கருங்கால் வரகே இருங்கதிர்த் தினையே

சிறுகொடிக் கொள்ளே பொறிகினர் அவரையொடு

இந்நான் கல்லது உணவும் இல்லை

துடியன் பாணன் பறையன் கடம்பன் என்று

இந்நான் கல்லது குடியும் இல்லை

ஒன்னாத் தெவ்வர் முன்னின்று விலங்கி

ஒளிறுஏந்து மருப்பின் களிறுஎறிந்து வீழ்ந்தெனக்

கல்லே பரவின் அல்லது

நெல் உகுத்துப் பரவும் கடவுளும் இலவே.

(பாடல் 335)

பொருள்- "குரவு, தளவு, குருந்தம், முல்லை என்ற நான்கு வகையன்றி வேறு சிறந்த வகைப் பூக்கள் கிடையாது. வரகு, தினை, கொள், அவரை என்பதன்றி வேறு சிறந்த உணவு இல்லை. துடியன், பாணன், பறையன், கடம்பன் என்ற நான்கு வகைக் குடிகள் அன்றி வேறு சிறந்த குடிகள் கிடையாது. அதுபோல பகைவர்களைத் தடுத்து, அவர்களின் யானைகளை கொன்று,

தாமும் களத்தில் வீழ்ந்து இறந்த வீரரின் நடுகல்லை வழிபடுதலன்றி நெல்லையும், பூவையும் தூவி வழிபட வேறு கடவுளும் கிடையாது" (4)

இப்பாடல் மூலம் தமிழர்களின் வழிபாடு என்பது இறந்துபோன வீரர்களின் நினைவாக நடப்பதும் கல்லை நெல்லையும், பூவையும் தூவி வழிபடுதலே என்று அறியப்படுகிறது. மேலும் அந்நாளில் நெருப்பை வழிபடுவது தமிழரின் பழக்கம் என்று எந்த ஆதாரமும் இல்லை. நெருப்பை வணங்குவது ஆரியரின் மரபு. அதனால்தான் தமிழர்களின் வாழ்வுக்கு முக்கியமான திருமணச் சடங்குகள் நெருப்பை சாட்சியாக வைத்து நடந்திடவில்லை. இந்நிலையில் தற்போதுள்ள ஆரிய மதத்திற்குரிய சடங்குகள் சம்பிரதாயங்கள் தமிழர்தம் திருமண முறையில் எப்போது எப்படிப் புகுந்தன? அதுகுறித்துக் காண்போம்.

## தமிழரின் திருமணத்தில் புகுந்த

### ஆரிய சடங்குகள்

தன் வாழ்க்கை முறைக்கும் இலக்கணம் வகுத்திட்ட தமிழனின் அன்றைய திருமணங்களில் ஆரியர்க்குரிய எந்த சடங்குகளும் கடைபிடிக்கப் படவில்லை. மாறாக ஈராயிரம் ஆண்டுகட்கு முன்பே தமிழகம் புகுந்த ஆரிய பார்ப்பனர்கள், பிழைப்புக்காக வேண்டி வேதங்களையும், சாஸ்த்திரங்களையும், தங்களின் பழக்க வழக்கங்களையும் தமிழர்களிடே புகுத்தியதன் விளைவாகவும், அரசாண்ட மன்னர்கள் அவர்களுக்குத் துணை நின்றதாலும் மக்களும் அதனை நம்பி ஏற்றுக் கொண்டனர். இதன் காரணமாக அன்றாட வாழ்வில் நுனிதொட்டு அடிவரை ஆரிய சாஸ்திர சம்பிரதாயங்கள் மெல்ல மெல்ல நுழையலாயின.

தமிழன் வாழ்வில் பெரும்பாலும் காதல் திருமணங்கள் அல்லது பெற்றோர் பார்த்து முடிக்கும் திருமணங்கள் என்ற இரு பிரிவுகள் மட்டுமே இருந்து வந்த நிலையில் வடவரின் திருமண முறைகள் இவற்றிற்கு மாறாக எட்டு வகையாகக் கூறப்பட்டன. இது குறித்த ஒரு விளக்கத்தினைக் காண்போம்.

1. பிரம்ம விவாகம் — நல்லொழுக்கமான பிரம்மச்சாரியைத் தானாகவே அழைப்பித்து அவனை நூதன அஸ்திரங்களால் (புத்தாடைகளால்) அலங்கரித்து கன்னிகையையும் அப்படியே நூதன பூஷண அலங்காரம் (நகைகள் ஆடைகளால்) செய்வித்து அவ்வரனுக்கு அவனைத் தானம் செய்வது பிரம்மம் ஆகும். (பெண் வீட்டில் திருமணம் நடக்கும்.)
2. தெய்வ விவாகம் — தனக்குப் புரோகிதனாக இருப்பவனுக்குத் தன் பெண்ணை அலங்கரித்துக் கொடுப்பது (பெண் வீட்டில் திருமணம் நடக்கும்)
3. ப்ரஜாபத்ய விவாகம் — ஒரு பிரம்மச்சாரியை அழைத்துப் பூசித்துத் தன் பெண்ணைத் தானம் பண்ணும்போது நீங்கள் இருவரும் தருமம் செய்யுங்கள் என்று கொடுப்பது பெண்ணின் தந்தை கேட்கும் பணத்தைக் கொடுத்து பெண்ணுக்கு நகைகள் வாங்கிப் போட்டுக் கல்யாணம் செய்து கொள்வது.
4. ஆர்ஷ விவாகம் — தான் செய்ய வேண்டிய யாகாதி கர்மங்களுக்காக வரனிடத்தில் ஒன்று அல்லது இரண்டு ரிஷபங்களையும் (காளை மாடு) பசுக்களையும் வாங்கிக்கொண்டு கல்யாணம் செய்து கொடுப்பது (மாப்பிள்ளை வீட்டில் திருமணம் நடக்கும்)
5. காந்தர்வ விவாகம் — ஸ்திரீயும் புருஷனும் ஒருவருக்கு ஒருவர் ஆசையால் மணம் ஒத்துச் சேர்தல் (காதல் திருமணம்)
6. ஆஸீர் விவாகம் — ஆசுரம் (அசுரர் போன்ற) வகைக் கல்யாணங்களில் வீர தீரச்செயல்கள் செய்வோருக்குப் பெண் கொடுப்பர். காளை அடக்கல், சுயம்வரப் போட்டிகள் இதில் அடங்கும்.
7. ராக்ஷஸ விவாகம் — ஒருவன் தன் பலத்தால் கன்னிகை (பெண்) அழும்போது அவள் வீட்டினின்றும் அவளது பந்துக்களை (சொந்தக்காரர்கள்) அடித்தும், கொண்டும் வலமையால் கொண்டுபோவது.

8. பைசாசம் — கன்னிகை தூங்குகையில் தன்னை மறந்திருக்கையில் பைத்தியமாய் இருக்கையில் அவளை மனைவியாக்கிக்கொள்ளுதல்.

முதலாறும் ஒப்புக்கொள்ளப்பட்ட வகைகள். கடைசி இரண்டும் பெற்றோர் சம்மதமிருப்பின் ஒப்புக்கொள்ளப்படும். ஆனால் தண்டனை உண்டு. பெற்றோர் மற்றும் மணமகள் சம்மதம் பெற இயலாவிடின் திருமணம் செல்லாது. (5)

மனு தர்ம ஆட்சி நடத்திய மன்னர்கள், அவர்களின் ராஜகுருக்களாக இருந்த பார்ப்பனர்கள் வகுத்த சட்டங்களின்படி தங்களின் அன்றாட வழிபாட்டு முறைகளிலும், வாழ்வியல் நடைமுறைகளிலும் ஆரிய சாத்திரங்களையும் சடங்குகளையும் கடைபிடித்தனர். அதையொட்டி மக்களும் தமிழரின் பண்பாட்டுக்கும் கலாச்சாரத்திற்கும் சற்றும் தொடர்பில்லாத ஆரிய பழக்கங்களுக்கு அடிமையாகினர். அதன் ஒரு பகுதியாகவே "தீ வலம் வரல்" போன்ற சடங்குகள் மண நிகழ்வுகளில் புகுத்தப்பட்டன.

கோவலன் கண்ணகி திருமணத்தில் மாமூது பார்ப்பான் மறைவழி காட்டியதாக இளங்கோவடிகள் கூறுவதிலிருந்து அன்றைய நாளிலேயே தமிழர்களின் திருமணங்களில் குறிப்பாக மேட்டுக்குடி மக்களின் மணவிழாக்களில் ஆரியர்களின் பழக்கமான தீ வளர்த்தல் அதனை வலம் வருதல், அருந்ததி பார்த்தல் போன்ற சடங்குகள் புரோகித பார்ப்பனர்களால் நடத்தப்பட்டன என்று அறிகின்றோம்.

அப்போது தொடங்கப்பட்ட இந்த சடங்குகள் காலப்போக்கில் ஏற்பட்ட சாதி பாடுபாடுகளுக்கு ஏற்ப மெல்ல மெல்ல வலுப்பெற்று சாதிக்கு ஒரு சடங்காக கடைபிடிக்கப்பட்டன. சப்தபதி போன்ற சடங்குகள் அனைத்துப் பிரிவினருக்குமான பொதுவான சடங்குகளாக்கப்பட்டன.

வரலாற்று ரீதியாக கி.பி.2-ஆம் நூற்றாண்டு வாக்கில் தொடங்கப் பட்டிருக்கலாம் எனக் கருதப்படும் இந்த ஆரிய சடங்குகளைக் கொண்ட மணமுறையானது, தமிழர்களின் வாழ்வில் நிலைபெற்றதாகி விட்டது.

இருப்பினும் பார்ப்பனர்களால் நடத்தி வைக்கப்படும் மண சடங்குகளில் அவர்களால் கூறப்படும் வடமொழி மந்திரங்களுக்கு பொருள் புரியாமலேயே அந்நாள் தொடங்கி இன்றைக்கு வரையிலும் பெரும்பான்மைத் தமிழர்கள் அதனை ஏற்று கடைபிடித்து வருகின்றனர். இந்த வடமொழி மந்திரங்களின் பொருள்தான் என்ன? இத்திருமண மந்திரங்கள் மக்களை எப்படிக் கீழ்மைப் படுத்துகின்றன என்பது குறித்தும் காண்போம்.

## கீழ்மைப் படுத்தும் திருமண மந்திரங்களும் சாஸ்த்திரங்களும்

ஆரிய மதத்தின் மூலாதாரமாக விளங்குவது வேதங்கள். அதில் தலையானது ரிக் வேதமாகும். பத்து மண்டலங்களாக எழுதப்பட்டுள்ள அந்த வேதத்தின் பத்தாவது மண்டலத்தில் திருமண மந்திரங்கள் பற்றி விரிவாகக் கூறப்பட்டுள்ளன. அதன் 85வது அத்தியாயமான 'திருமணம்' என்பதில் சூரியை என்பாளின் திருமணம் குறித்து கூறப்பட்டுள்ளது. இவள் ஸவிதா என்பவளின் புதல்வி என்று சொல்லப்படுகிறது. இப்பகுதியின் முதல் ஐந்து பாடல்கள் ஸோமன் எனும் மணமகன் பற்றி கூறுகிறது. இதில் இருபதாவது பாடலிலிருந்து தொடங்கும் 'திருமண மந்திரங்கள்' பற்றி விரிவாகக் காணவேண்டும் என்பது முக்கியமாகும். எனவே அவற்றில் சில முக்கிய மந்திரப் பாடல்களை இங்கு காண்போம்.

20. சூரியையே! நல்ல கீம் சுகத்தினாலும் சல்லியாலும் கற்பிக்கப்பட்டதும் விசுவ ரூபமுள்ளதும் பொன்னால் அலங்கரிக்கப்பட்டதும் நன்கு இயங்குவதும் நல்ல சக்கரமுள்ள தேரிலே ஏறவும். உனது கணவனுக்கு சுகப்படுத்தும் உலகத்தையும் திருமண பவனியையும் இயக்கவும்.

2. இங்கு இருந்து எழுந்திருக்கவும். விசுவாவசவே! இவளுக்குக் கணவனிருக்கிறான். நான் விசுவாவசவான உன்னை வணக்கத்தோடும் துதிகளோடும் வணங்குகிறேன். தந்தையின் மனையிலே அழகோடிருக்கும் வேறு கன்னிகையை விரும்பவும்.

அதுவே உன்னுடைய பாகம். இதைத் தெரிந்து கொள்ளவும். உன்னுடைய பிறப்பிலிருந்தே அதைப் பற்றவும்.

22. விசுவாவசவே! இங்கிருந்து எழுந்திருக்கவும். நாங்கள் உன்னை வணக்கத்தோடு துதிக்கிறோம். பெரிய நிதம்பங்களுள்ள வேறு பெண்ணை விரும்பவும். மனைவியைக் கணவனோடு விடவும்.

23. மணமகளின் தந்தையின் மனைக்குச் செல்லும் நண்பர்களுடைய வழிகள் நேராகவும் முட்களின்றியும் விளங்குக. அர்யமானும் பகனும் எங்களைச் செலுத்துவார்களாக. தேவர்களே! தம்பதிகளுடைய ஐக்கியத்தைப் பூர்த்தி செய்யுங்கள்.

24. நான் உன்னை இங்கிருந்து - தந்தையின் மனையிலிருந்து - விடுவிக்கிறேன். அங்கிருந்து - கணவனுடைய மனையிலிருந்து - விடுவிக்கவில்லை. அங்கு புருடனுடைய மனையிலே நன்கு பந்தப் படுத்துகிறேன். இந்திரனே! வர்ஷிப்பவனே! அங்கு உத்தமப் புதல்வர்களுடனும் செளபாக்கியத்துடனும் உன்னால் வாழ்வாளாக.

36. நீ கணவனான என்னோடு முதுமைப் பருவமடைய நான் உன்னுடைய கையை செளபாக்கியத்துக்காகப் பற்றுகிறேன். நான் குடும்பத்தின் தலைவனாயிருக்கத் தேவர்களான பகனும் அரியமானும் ஸவிதாவும் புரத்தீயும் உன்னை எனக்கு அளித்தார்கள்.

37. பூஷா மிக்க மங்கலமாயிருக்கும் அவனில் மானிடர்கள் பீஜத்தைத் தெளிக்கவும். மிக்க அன்புடனிருக்கும் அவள் எங்களோடு இசைந்திருக்கவும் விருப்பத்தால் ஆர்வமாகி கணவர்களான எங்களுக்கு மனைவியைப் பிரஜையோடு மீண்டும் அளிக்கவும்.

38. அக்கினியே! கந்தர்வர்கள் உனக்கு மணமகளின் ஆபரணங்களோடு சூரியை அளித்தார்கள். அக்கினியே! கணவர்களான எங்களுக்கு மனைவியைப் பிரஜையோடு மீண்டும் அளிக்கவும்.

39. அக்கினி மனைவியை மீண்டும் ஆயுளோடும் ஒளியோடும் தந்தான். அவளுக்குக் கணவனாயிருப்பவன் நீண்ட ஆயுசை அடைந்து நூறு வருடங்கள் வாழ்வானாக.

40. ஸோமன் முதலில் அவளை அடைந்தான். பிறகு அவளைக் கந்தர்வன் அடைந்தான். அக்கினியான தீ உன்னுடைய மூன்றாவது கணவனாயிருந்தான். உன்னுடைய நான்காவது கணவன் மானிடனாய்த் தோன்றுகிறான்.

41. ஸோமன் அவளைக் கந்தர்வனுக்கு அளித்தான். கந்தர்வன் அவளைக் கந்தர்வனுக் களித்தான். (அக்கினி என்பதற்கு பதில் தவறாக உள்ளது) அக்கினி அவளை எனக்குச் செல்வத்தோடும் புதல்வர்களோடுமளித்தான்.

45. வர்ஷிப்பவனான இந்திரனே! இவளைக் கணவனுக்குப் பிரியமுள்ளவளாகவும் புதல்வரிகளின் தாயாகவும் செய்யவும். அவளுக்குப் பத்துப் புதல்வர்களை அளிக்கவும். பதியைப் பதினொன்றாவது மகனாகச் செய்யவும் (பக்கம் 695 — 699) (6)

ஆரிய மதத்தின் ஆணிவேரான வேதம் திருமணம் நடத்தி வைக்க பயன்படுத்தும் இந்த மந்திரங்கள் கூறுவது என்ன? மணமகளைத் திருமணத்திற்கு முன்பாக சோமனும், கந்தர்வனும், அக்கினியும் ஒருவரின் ஒருவராக கணவராக (பதியாக) இருந்து அனுபவித்து இறுதியாக மணமகளிடம் அளித்தார்கள் என்று கூறப்படுகிறது. இதைத்தான் பல காலமாக பல மொழிபெயர்ப்பாளர்கள் சொல்லியிருக்கிறார்கள். ஆனால் தற்கால மத அடிப்படைவாதிகள் இதனை ஏற்பதில்லை. மாறாக பதி என்றால் கணவன் என்று பொருள் இல்லை, அஃது தலைவனைக் குறிக்கும். சோமன், கந்தர்வன், அக்கினி என்பதெல்லாம் மனிதர்களோ தெய்வப்பிறவிகளோ இல்லை. மாறாக இவை இயற்கை சக்திகளைக் குறிக்கும் என்றெல்லாம் வியாக்யானம் சொல்லி ஆரிய மத சடங்குகளுக்கும், மந்திரங்களுக்கும் முட்டுக் குடுக்கின்றனர்.

வேதகால ஆரிய சடங்குகள் பார்ப்பனர்கள் நடுவே மட்டும் புழக்கத்தில் இருந்த காலத்தில்,

அன்றையத் தமிழர்கள் அக்னி போன்ற அஃறிணைப் பொருள் எதனையும் திருமணத்திற்கு சாட்சியாகவோ அல்லது அவையெல்லாம் மணமகளை இளமைக் காலத்தில் பற்றியிருந்து அவளுக்கு அழகையும், அமைதியையும், அறிவையும், கலைகளையும், காமத்தையும் ஊட்டிக் காத்தன என்ற நம்பிக்கையையோ கொண்டிருக்கவில்லை.

மேலும் ஒரு ஆணும் பெண்ணும் வயதுக்கு வந்தபின் தாங்களாக முடிவெடுக்கும் அறிவாற்றல் பெற்ற நிலையில் காதல் வயப்பட்டு களவு ஒழுக்கத்தில் ஈடுபட்டிருந்தனர். அதன்பின் பெற்றோர் அனுமதியோடு மணம் முடித்துக் கொண்டனர். வயதுக்கு வராத சிறுமிப் பருவத்தில் அந்நாளின் தமிழ்ப் பெண்கள் காதல் வயப்பட்டதாகவோ திருமணம் புரிந்து கொண்டதாகவோ இல்லை. ஆனால் ஆரிய மத தர்மமோ சிறுமிகள் பெண்கள் பூப்பெய்யும் முன்னமே எட்டு வயதுக்குள் திருமணம் செய்து தரப்பட வேண்டும் என்றும், அப்படி ஒரு தந்தையானவன் தன் மகளுக்குத் திருமணத்தை முடிக்காவிட்டால் அவனுக்கு மனு சாஸ்த்திரம் அளித்த தண்டனை என்ன என்பதையும் அறிந்தால் தமிழனின் உயர்ந்த பண்பாட்டுக்கும் நாகரிகத்திற்கும் ஆரியத்திற்கும் உள்ள வேறுபாடு தெரியும். அது என்ன தண்டனை? பெண்களுக்கு எட்டு வயதுக்குள் திருமணம் செய்து வைக்க வேண்டும் என்று மனு சாஸ்த்திரம் சொல்லியிருப்பதும் உண்மையா? ஆரிய சாஸ்த்திரங்களில் ஊறிப்போன ஓர் ஆச்சார புருஷரின் கூற்று என்னவென்று பார்ப்போம்.

"வேதம் பெண்களை எவ்வளவு கட்டுப்பாடுகளுக்குள் வைத்திருந்தாலும் அவள் ருதுவான பின்னர் தான் திருமணம் மதுவர்க்கம் என்றெல்லாம் சடங்குகளைப் பின்னியது.

ஆனால் மநு அப்படியல்ல... எட்டு வயதுக்குள்ளேயே பெண்களைக் கெட்டியாகப் பிடித்துக் கொண்டது. மநுபடி பெண்களுக்கு பொதுவான பெயர் க்ருஹிணி. அதாவது வீட்டுக்காரி. வீடுதான் அவள் உலகம். வீட்டுக்குள்தான் அவள் இருக்க வேண்டும்.



நான் முன்பு சொன்னேனே...வாசலில் விளையாடிக் கொண்டிருந்தாள் என்று. திருமணம் வரைக்கும் வீட்டு வாசலில் விளையாடலாம்.

அதன்பின் கல்யாணமாகி முழு க்ருஹிணி ஆன பின்னர் வீடுதான் அவள் சகலமும். கல்யாணத்தை மநு கன்னிகாதானம் என்கிறது. கன்னிகையை தானம் செய்தல் கன்னிகாதானம்.

கன்னிகா என்றால் அதாவது கன்னிகை என்றால்? மநு தர்மப்படி எட்டு வயது அடைந்த பெண்கள் அனைவரும் கன்னிகைகள். பின் கன்னிகைகளுக்கு கல்யாணம் பண்ண வேண்டும். இன்னொருவன் கையில் பிடித்துக் கொடுக்க வேண்டும். அதாவது அவனிடத்திலே இந்த கன்னிகையை தானம் செய்ய வேண்டும். இது கன்னிகா தானம்.....

..... மநு பிரபோ என்னால் முடியவில்லை. என் பெண் குழந்தையை கட்டிக் கொள்ள எந்த பொடிப்பயலும் கிடைக்கவில்லை. அவளுக்கும் எட்டு வயது கடந்து விட்டது. இப்போது ருதுவாகி விட்டாளே.

இப்படியாக ஒரு ஏழை தகப்பன் மநுவிடம் மன்றாடுகிறான் என்று வைத்துக் கொள்ளுங்கள். மநுவிடம் வாய்வழியாக மனு போடுகிறான் என்று கருதிக்கொள்ளுங்கள்.

அவனுக்கும் அவளைப் போன்ற அப்பாக்களுக்கும் மநு பதில் தருகிறார்.

**"பாணிக்கிரஹாப நிகா மந்த்ராஹா  
கன்யா ஸ்வே ப்ரதிக்ஷதஹா  
நகன்யாஸீ"**

இது பதில் அல்ல தண்டனை. எட்டு வயதுக்குள் பெண்ணுக்கு கல்யாணம் பண்ணவில்லை அவள் ருதுவாகித்தான் கல்யாணம் பண்ணி வைக்கிறான். அவள் என்ன செய்ய வேண்டும் தெரியுமா?.....

நீ ஏனடா உன் பெண்ணுக்கு எட்டு வயது வரை கல்யாணம் செய்யாமல் இருந்தாய். கன்னிகா தர்மத்தை கால்களில் போட்டு மிதித்து விட்டாயே இது

பாவம் என்று உனக்குத் தெரியாதா? இந்த பாவத்துக்கு தண்டனை என்ன என்று உனக்கு தெரியாதா? என மநு ஸ்மிருதி அந்த அப்பாவி அப்பாக்களை பார்த்து அதட்டுகிறது.....

அப்படிப்பட்ட அளவுக்கு அது என்ன தண்டனை?

**"மாஸி மாஸி ரஜஸ்தஸ்யஹா  
பிதா பிபதி கோனிதம்"**

இந்த ஸ்மிருதி விதியை எழுதுவதற்கு என் பேனா கூசுகிறது. இப்படிப்பட்ட ஒரு கருத்தை சுமந்து கொண்டிருப்பதற்காக சமஸ்கிருத பாஷையே கூச்சப்பட வேண்டும். அந்த விதியின் விளக்கத்தை உங்களுக்குத் தமிழில் நான் சொல்லும்போது தமிழின் தரம் கெட்டுவிடக் கூடாதே என நான் பயப்படுகிறேன்.

அது என்னவென்றால்...

அடே கையாலாகாத அப்பா.. உன் பெண்ணை எட்டு வயதிலேயே இன்னொருவனுக்கு நீ பிடித்துக் கொடுக்க வேண்டும். தவறிவிட்டாய். அவள் இப்போது ருதுவாகி விட்டாள்.

ருதுவான பின் மூன்று வருஷத்துக்குள் நீ அவளுக்கு மணமுடிக்கவில்லை யென்றால் அவளாகவே சுயம்வரம் நடத்தி தன் கணவனை தேர்ந்தெடுத்துக் கொள்ளலாம். ஆனாலும் ருதுவாகும்வரை நீ அவளை வீட்டிலேயே வைத்திருப்பது எப்படி சரியாகும்?

அதனால் உனக்கு இதோ தண்டனை. ருதுவாகி கல்யாணம் ஆகாமல் அவள் இருக்கும் காலம் வரை உன் பெண்ணுடைய பகிஷ்டை காலத்தில் அதாவது மாதவிலக்கு காலத்தில் வெளியேற்றப்படுமே கழிவு அதை அப்பாவாகிய நீ வீணாக்காமல் அருந்த வேண்டும். இப்படியொரு தண்டனையைப் பெருகிறோமே என்று நீ வருந்த வேண்டும். அதற்காகத்தான் இந்த தண்டனை.

பெற்ற மகளிடம் அப்பா செய்ய வேண்டிய காரியமாக மநு சொன்னதைத் தெரிந்து கொண்டீர்களா? எழுதி முடித்தபின் என் பேனாவுக்கே குமட்டிக் கொண்டு

வருகிறது. மரண தண்டனை விதித்து தீர்ப்பு எழுதிய பேனாவை முனை குத்தி முறித்துப் போட்டுவிடுவதைப் போல... இந்த பேனாவையும் தூக்கி எறிந்து விடலாம் என தோன்றுகிறது.

( பக்கம் 160-164) .(7)

ஆரிய வேதங்களும் சாஸ்த்திரங்களும் பெண்ணின் திருமண விஷயத்தில் எந்த அளவுக்கு மனிதத் தன்மைக்கு எதிரான காட்டுமிராண்டித் தனமான கொள்கைகளைக் கடைபிடிக்கின்றன என்பது இந்த உதாரணத்திலிருந்து விளங்கும்.

இதுபோன்ற அநாகரீகமான எந்த ஒரு விதியும் செயல்பாடும் தமிழ்ப் பெண்களின் வாழ்க்கையில் வகுக்கப்பட்டதாக எந்த ஆதாரங்களும் இதுவரை கிடைக்கப்பெற வில்லை. இதிலிருந்து இந்து மத சாஸ்த்திரம் என்பதும், கோட்பாடுகள் என்பதும் ஆரிய மதம் சார்ந்தது என்பதையும் தமிழர்களுக்கு இதில் சிறிதும் தொடர்பில்லை என்பதையுமே இவை உணர்த்துகின்றன.

இந்தக் கொடுமையான ஆரிய ஸநாதனக் கோட்பாடுகளை அதிகாரத்தில் தாங்கள் உயரத்தில் இருந்த நிலையைக் கொண்டு மெல்ல மெல்ல தமிழர் வாழ்வில் புகுத்திய பார்ப்பனர்கள் அதில் வெற்றியும் கண்டனர். காலப்போக்கில் பல்கிப் பெருகி ஆயிரக்கணக்கான சாதிகள் தோன்றி மக்களிடையே ஏற்றத்தாழ்வுகள் ஏற்பட்டபோதே அவர்களின் திருமண நடைமுறைகளிலும் ஆரிய சாஸ்த்திர சம்பிரதாயங்கள் சடங்குகள் புகுத்தப்பட்டன. இருந்தாலும் தங்களின் லாபத்திற்காகவும் சுக வாழ்வுக்காகவும் சாதி பாகுபாடுகள் நிறைந்த தமிழ்ச் சமுதாயத்தின் திருமண சடங்குகளில் பெரிய மாறுபாடுகள் இல்லாமல் அனைத்து சாதித் திருமணங்களிலும் மந்திரங்கள் ஒலிப்பதையும் அக்கினி வளர்க்கப்பட்டு சப்தபதி போன்ற சடங்குகளையும் பொதுவாக்கிக் கொண்டனர். இதனால் காலப்போக்கில் பெரும்பான்மையான தமிழர் திருமணங்கள் பார்ப்பனர்கள் இல்லாமல் நடத்த முடியாது என்கின்ற நிலைக்கு ஆளானது..

இருப்பினும் நாட்டில் குறிப்பாக தமிழகத்தில் இந்து சமயத்தைச் சார்ந்தவர்கள் எனப்படும் பல சாதிப்பிரிவு மக்கள் பார்ப்பனர்களோ அவர்களின் சடங்குகளோ இல்லாமல் திருமணம் செய்து கொள்ளும் பழக்கத்தை இன்றுவரை கடைபிடிக்கின்றனர். குறிப்பாக இந்திய குடிமக்களாகக் கருதப்படும் மலைவாழ் மக்களில் எந்தப் பிரிவினரும் இன்றுவரை உச்சநீதி மன்றம் கட்டாயப்படுத்தும் இச்சடங்குகளைக் கடைபிடிப்பதில்லை. நூறு ஆண்டுகட்கு முன்னால் இது குறித்து கள ஆய்வு மேற்கொண்ட ஓர் ஆங்கில ஆய்வாளரின் சில குறிப்புகள் இதனை உறுதிப் படுத்தும்.

### எட்கர் தர்ஸ்டனின் ஆய்வுகளில் மண நிகழ்வுகள்

பொ.ஆ. 1905ஆம் ஆண்டில் சென்னை அருங்காட்சியகத்தில் கண்காணிப்பாளராகப் பணியில் அமர்த்தப்பட்ட எட்கர் தர்ஸ்டன் என்பார் தன் களப்பணியில் கண்ட ஆய்வுகளைத் தொகுத்து 1909ல் "தென்னிந்திய குலங்களும் குடிகளும்" என்ற தலைப்பில் ஏழு தொகுதிகளாக வெளியிட்டார். அந்த சிறப்பு வாய்ந்த நூலிலிருந்து சிலவற்றைக் காண்போம்.

நீலகிரி மாவட்டத்தின் மலைப்பகுதிகளில் வசிக்கும் படகர் இன பழங்குடி மக்கள் பற்றி இவ்வாறு குறிப்பிடுகிறார்.

"உதயர்கள் பிரிவினைத் தவிர மற்ற படகர் பிரிவினர் திருமண நிகழ்ச்சி எளிமையாகவே நடைபெறுகிறது. திருமணத்திற்காகக் குறிக்கப்பட்ட நாளுக்கு ஓரிரு நாட்கள் முன்னர் மணமகன் தன் உடன்பிறந்தவர்களுடன் மணப் பெண்ணின் இல்லத்திற்கு மரியாதை நிமித்தம் செல்வான். அங்குக் கூடியிருக்கும் படகர் அனைவரையும் கால்களைத் தொட்டுக் கும்பிடுவான். மணநாளன்று மணமகன் கோத்தர்கள் இன்னிசையோடு மணமகன் இல்லத்திற்கு அழைத்து வரப்படுவான். அவன் வீட்டு வாசலில் வந்து நின்றவுடன் அவன் மாமியாரோ மைத்துனியோ ஒரு கலத்தில் தண்ணீர் கொண்டு வந்து மூன்று முறை அவன் கரங்களில் ஊற்றுவர். ஒவ்வொரு முறையும்

அவள் அத்தண்ணீரைத் தன் பாதங்களின்மீது படும்படி விடவேண்டும். பின் மாமியார் அவள் கழுத்தில் பாசிமணி மாலை அணிவித்து அவளை வீட்டின் வெளி அறைக்கு அழைத்துச் சாமைச் சோறும் பாலும் தருவாள். அவள் அதை உண்பதாகப் பாவனை செய்வாள். மணமகன் சகோதரி இவள் கையலம்ப நீர் தரவேண்டும். பின் மணமகனும் வேறு இரு பெண்களும் (பெரும்பாலும் மணமகன் உடன்பிறந்தோர்) கோத்தர்கள் இன்னிசை முழங்க ஓடைக்குச் சென்று அலங்கரிக்கப்பட்ட பாணைகளில் சமையலுக்காகத் தண்ணீர் கொண்டு வருவர். பின் மணமகன் தன் புதிய உறவினர்களை வணங்கி அவர்களுடைய வாழ்த்துக்களைப் பெறுவாள். மணச்சடங்குகள் விருந்தோடு முடிவடையும். சில இடங்களில் மணமகனும் மணமகனும் வீட்டுத் திண்ணையில் அமர்ந்து தங்களுக்குத் தரப்படும் பரிசுப் பொருட்களை ஏற்றுக் கொள்வர்.' ' தொகுதி 1 பக்.135) (8)

நீலகிரி பகுதியைச் சேர்ந்த இருளர்கள் என்ற மற்றொரு பழங்குடி இன மக்களின் திருமண முறைபற்றி என்ன கூறுகிறார் என்று பார்ப்போம்.

"மண ஒப்பந்தம் எதுவும் இவர்களிடையே கிடையாது. ஆணும் பெண்ணும் அவர்கள் விருப்பம்போல் யாரோடு வேண்டுமானாலும் உறவு கொள்ளலாம். அந்த உறவினைத் தொடர்ந்து நீட்டித்துக் கொள்வதும் பிரிந்து செல்வதுமான உரிமை பெண்களுடையதே. நல்ல ஊழ் வாய்க்கப் பெற்ற சிலர் தங்கள் உறவினை நான்கைந்து ரூபாய்வரை செலவழித்து நண்பர்களுக்கும் அண்டை அயலாருக்கும் விருந்து வைத்துக் கொண்டாடுவர். அப்போது குறும்பர்களும் தங்கள் கொம்பு தப்பட்டை ஆகியவற்றுடன் வந்திருந்து அந்த இரவை ஆடிப் பாடிக் கோலாகலமாகக் கழிக்க உதவுவர். இது போன்ற நிகழ்ச்சிகள் மிக அரிதாகவே நடைபெறுவதற்குரியன என இருளர்கள் திரு ஹாரக்னஸ் அவர்களிடம் கூறியுள்ளனர். எனக்குத் தெரிவிக்கப்பட்ட விவரங்களின்படி இவர்கள் திருமணம்

ஒரு எளிய நிகழ்ச்சியே. ஒரு மறியினை அறுத்து விருந்து நிகழ்த்துவர். விருந்தினர்கள் மணமகனுக்குச் சில அணாக்களை அன்பளிப்பாக தருவர். அவன் அவற்றை ஒரு துணியில் முடிச்சிட்டவனாக மணமகன் குடிசைக்குச் சென்று அவளைத் தன்னுடன் அழைத்து வந்து விடுவான். கைம்பெண்கள் மறுமணம் செய்து கொள்ள அனுமதிக்கப் படுகின்றனர்." தொகுதி 3 பக்490) (9)

இன்றளவும் மலைவாழ் பழங்குடியின மக்களின் திருமண முறைகள் இவ்வாறாகவே உள்ளது. சமுதாய மாற்றத்தினாலும், நாகரிக வளர்ச்சியினாலும், கல்வியிலும் பொருளாதாரத்திலும் மாற்றங்களைக் கண்டு தங்களை நகர வாழ்க்கைக்கு ஆட்படுத்திக்கொண்ட இம்மக்களில் சிலர் இந்தத் தொன்மையான வழக்கத்தை விட்டுவிட்டு பிற சாதி மக்களைப்போல தாங்களும் பார்ப்பனர்களை வைத்துத் திருமண சடங்குகளைச் சமீப காலமாக நடத்துகின்றனர்.

இதைப்போலவே அதிக எண்ணிக்கை மக்களைக் கொண்ட இடைநிலை சாதிகளான வன்னியர்கள், முக்குலத்தோர், நாடார்கள் போன்ற சமூகத்தார்களின் அக்கால திருமண நிகழ்வுகளில் பார்ப்பனர்களின் சடங்குகள் காணப்படாது. அக்குலத்தின் மூத்தவராகவும் மரியாதைக்குரியவராகவும் கருதப்படும் ஒருவரோ அல்லது பூசாரியாகவோ இருக்கும் ஒருவரே திருமணத்தை நடத்தி வைப்பார். காலப்போக்கில் இவர்களும் பார்ப்பனர்களின் திருமண சடங்கள் போலத் தங்களின் சடங்குகளும் அமைந்திட வேண்டும் என்ற மனநிலையில் தாங்கள் காலங்காலமாக கடைபிடித்து வந்த தங்களின் குல வழக்கப்படியான பார்ப்பனரல்லாத மண முறையினை விடுத்து அவர்களை வைத்து வைதீக திருமணமாகத் தங்கள் இல்லத் திருமணங்களை நடத்துகின்றனர். இதனைப் பெருமையாகவும் கருதுகின்றனர்.

### **நடைமுறையில் உள்ள வேறு சில திருமண முறைகள்**

இதற்கிடையில் இந்நூற்றாண்டின் துவக்கத்தில் ஆரிய திருமண சடங்குகளை விரும்பாத சில

தமிழ் உணர்வாளர்கள் தமிழ் திருமண முறைகளை ஏற்படுத்தினார்கள். அதில் ஆரிய சடங்குகள் பெரும்பான்மை கடைபிடிக்கப்பட்டாலும், சொல்லப்படும் வடமொழி மந்திரங்களுக்கு மாற்றாகத் திருமுறைப் பாடல்கள், ஆழ்வார்களின் பாசரங்கள் என்று புரிந்த தமிழில் பாடல்களைப் பாடி குடும்பத்துப் பெரியவர்களைக் கொண்டு நடத்தத் தொடங்கினார்கள். இத்திருமணம் "தமிழர் திருமணம்" எனப்பட்டது.

துவக்கத்தில் மணமக்களின் குடும்பத்தில் மூத்தவராகக் கருதப்படும் ஒருவரின் முன்னிலையில் நடத்தப்பட்ட இத்தகைய திருமணங்கள் பின்பு தமிழறிஞர்கள் பெரும் புலவர்கள் தலைமையில் நடைபெறத் துவங்கின. இத்தகைய மணங்களில் நடைபெறும் அனைத்து சடங்குகளும் சைவர்களாக இருந்தால் ஒரு ஒதுவாரைக்கொண்டு திருமுறைகள் பாடப்பட்டும் வைணவர்களாக இருந்தால் பிரபந்தங்கள் அறிந்த "வாத்தியார்" ஒருவரைக்கொண்டோ நடத்தப்படும். இத்தகைய திருமணங்களில் பார்ப்பனர்களுக்குரிய அனைத்து சடங்குகளும் கடைபிடிக்கப்பட்டாலும் அக்கினி வளர்த்தல் போன்ற சடங்குகள் அறிஞர்களால் ஏற்றுக்கொள்ளப்படவில்லை. அதனால் அவர்கள் ஆதரவோடு நடைபெற்ற அக்கால திருமணங்களிலும் இன்றைக்கு நடைபெறும் தமிழர் திருமணங்களிலும் அக்கினி வளர்த்து நடத்தப்படும் சடங்குகள் தவிர்க்கப்படும் ஒன்றாக இருக்கிறது. இது குறித்து ஒரு தமிழறிஞரின் கூற்றினைக் காண்போம்.

### 8. எரி ஓம்பல் (ஓமம் வளர்த்தல்)

இது ஓர் அவசியமில்லாத சடங்கு. உலர்ந்த தருப்பைப் புல்லையும் சமித்து என்று சொல்லப்படும் ஆல், வேல், அத்தி, மா முதலிய மரங்களின் சுள்ளிகளையும் கொளுத்தி, அதில் நம் நாட்டு மக்களின் பெரும்பாலோர் சுவைத்தே அறியாத அருமையான நெய்யைக் கொட்டிப் பாழாக்கிப் புகையை உண்டாக்கி, திருமணத்தைக் காணவந்திருப்பவர்களின் கண்களுக்குத் தொந்தரவு கொடுப்பதுதான் ஓமம் வளர்த்தலின் பலன். இம்மாதிரி அக்கினியைப் போற்றுவதும், பூசிப்பதும், பனியும்

குளிரும் அதிகமாயுள்ள மத்திய ஆசியாவில் உடைகள் இன்றி வெற்றுடம்புடன் வாழ்ந்திருந்த ஆரியர்களுக்குத் தான் தகும். ஏனெனில் அவர்கள் குளிரின் கொடுமையிலிருந்து தப்பித்து உயிர்வாழ அக்கினி இன்றியமையாதது. மேலும் சக்கி முக்கிக் கற்களைக் கொண்டு கஷ்டப்பட்டு நெருப்பை உண்டாக்கிக் கொண்டிருந்த அக்காலத்தில், ஆரியர்கள் தங்கள் ஆடு மாடுகளை மேய்க்கப் புல் வெளிகளைத் தேடிக்கொண்டு ஊர் ஊராய்த் திரிந்து வந்ததால், அவர்களில் ஒவ்வொரு குடும்பத்தினரும் சமையலுக்காக வேண்டிய நெருப்பை ஒரு மட்பாண்டத்தில் வைத்து அவிந்து போகாமல் அதை எரிய விட்டுக்கொண்டே இருக்க வேண்டி இருந்தது. எனவே அவர்கள் மேய்த்து வந்த ஆடு மாடுகளிலிருந்து கிடைத்த நெய்யைக் கொண்டு அக்கினியை வளர்த்து அதைத் தெய்வமாகப் போற்றிவந்தார்கள்.

உஷ்ண நாடான இந்தியாவில் ஒரே இடத்தில் தங்கி வசித்து வந்த தமிழர்களுக்கு அக்கினியை ஒரு தெய்வமாகக் கொள்வது அவசியமில்லை.

ஆனால் இக்காலத்தில் தமிழருடைய குடும்ப விவகாரங்களும் சொத்துரிமை விவகாரங்களும் ஆரியர்களுடைய தர்ம சாஸ்த்திரங்களை அடிப்படையாகக் வைத்து ஆங்கிலேயர்களால் தயாரிக்கப்பட்ட இந்து சட்டத்தைக் கொண்டு நீதி மன்றங்களில் தீர்ப்பு செய்யப்படுகின்றன. அந்தச் சட்டப்படி திருமணம் நடக்கும்போது எரியோம்பல் செய்யப்பட்டு, அந்த அக்கினியைச் சுற்றி வரும் முறையில் மணப்பந்தரைச் சுற்றி மணமக்கள் ஏழடி (சப்தபதி) எடுத்து வைத்தாக வேண்டும். அப்படிச் செய்தால் தான் அத் திருமணம் இந்து சட்டப்படி நடந்த பிரம்ம விவாகம் ஆகும். அப்படி மணம் செய்து கொண்டவர்களுக்கும் அவர்களுடைய சந்ததியாருக்கும்தான் இந்து சட்டப்படி சில தனி உரிமைகள் கிடைக்கும். வேறு முறைகளில் மணம் செய்து கொண்டவர்கள் அவ்வுரிமையை இழந்து

விடவேண்டியதே. உதாரணமாக பிள்ளையில்லாதபோது வேறொருவருடைய பிள்ளையைத் தத்து எடுத்து வளர்த்துக் கொள்ளுதல், பிரியாத மணவாழ்க்கை, பங்காளிகளுக்கு ஆண் சந்ததி இல்லாதபோது அவர்களுடைய சொத்துக்குக்கு உரிமை பெறுதல் முதலிய உரிமைகளை சட்டப்படி பெறமுடியாமல் போய்விடும்.

ஆனால் இவ் வரிமைகளை பெரும்பாலும் வீடு, மனை, நிலம், தோட்டம், துறவு முதலிய சொத்துக்களை உடையவர்களுக்கும் அவர்களுடைய நெருங்கிய உறவினர்களுக்கும் தான் வேண்டியவை. ஆனால் சொத்தில்லாத மக்களுக்கு பிரம்ம விவாகமும் அதன் இன்றியமையாத நிகழ்ச்சியான ஓமம் வளர்த்தலும் தேவையில்லை."(10)

இதன்மூலம் இன்றைக்கு எழுபத்தைந்தாண்டுகட்கு முன்பே தீ வளர்த்தல், சப்தபதி எனப்படும் தீ வலம் வருதல் போன்ற நிகழ்வுகளைத் தவிர்த்தும் தமிழர்களின் சமயம் சார்ந்த மண நிகழ்வுகள் நடைபெற்றுள்ளன என்றும் அம்முறைகள் எதிர்க்கப்பட்டுள்ளன என்றும் அறியப்படுகின்றது.

இதற்கிடையே இந்து மத சடங்குகளைக் கடைபிடித்து செய்யப்படும் நடுத்தர பொருளாதார நிலையில் உள்ள மக்கள் காலங்காலமாகக் கடைபிடிக்கப்படும் "வரதட்சணை" என்ற கொடுமையிலும் சிக்கித் தவிக்கின்றனர். ஆணாதிக்கம் மேலோங்கிய நிலையில் மணமகனுக்கு மணமகள் வீட்டார் வரதட்சணையாக நகைகளையும், பொருட்களையும், தொகையும் அளிக்க வேண்டும் என்ற நிலை நிரம்பக் காணப்படுகிறது. இக்கொடுமையால் சாஸ்திரப்படி நடைபெற்ற பல திருமணங்கள் முறிவுக்கு ஆளாகியுள்ளன.

மேலும் பெரும் செல்வந்தர்கள் அதிக பொருட்செலவைத் திருமணங்களுக்குச் மேற்கொள்வது ஒரு கௌரவப் பிரச்சனையாகக் கருதப்பட்டு கணக்கின்றியும், ஆடம்பரமாகவும் செய்யப்படுகின்றன. சமீபத்தில் நடைபெற்ற தொழிலதிபர் முகேஷ் அம்பானியின் மகன் ஆனந்த அம்பானியின் திருமணம் இதை உறுதிப் படுத்துகிறது. அது குறித்த ஒரு செய்தியினைக் காண்போம்.

"தொழிலதிபர் முகேஷ் அம்பானியின் மகன் ஆனந்த அம்பானியின் திருமணத்திற்கு ரூ.5000 கோடிக்கு மேல் செலவிடப்பட்டுள்ளதாகத் தகவல் வெளியாகி உள்ளது.

தொழிலதிபர் முகேஷ் அம்பானி — நீடா அம்பானி தம்பதியின் மகன் ஆனந்த அம்பானி — ராதிகா மெர்ச்சன்ட் ஆகியோரின் திருமணம் வெகு விமரிசையாக நடைபெற்றது. கடந்த ஓராண்டாகவே திருமணத்துக்கு முந்தைய நிகழ்ச்சிகள் சடங்குகள் நடைபெற்று வந்தன. கடந்த ஒரு மாதமாக பல்வேறு ஆடம்பர நிகழ்ச்சிகள் நடந்து முடிந்தன. இந்நிலையில் ஆனந்த அம்பானி திருமணத்திற்கு அவரது தாய் நீடா அம்பானி ரூ.500 கோடி மதிப்புள்ள நெக்லஸ் அணிந்து வந்தார். உலகிலேயே விலை மதிப்புள்ள பொருட்களில் அந்த நெக்லஸும் ஒன்று என்று கூறப்படுகிறது. சுலோகா அம்பானியும் (அகாஷ் அம்பானியின் மனைவி) இதே போன்ற நெக்லஸ் அணிந்திருந்தார்.

மணமகன் ஆனந்த அம்பானி திருமணத்தின்போது கையில் கட்டியிருந்த பதேக் பிலிப்பி கடிகாரத்திலன் விலை மட்டும் 67.5 கோடி என்று தெரியவந்துள்ளது. தவிர திருமணத்தில் பங்கேற்ற தனது நண்பர்களுக்கு ரூ. 2கோடி மதிப்புள்ள கை கடிகாரத்தை ஆனந்த அம்பானி பரிசாக வழங்கியுள்ளார்.....தவிர விலை உயர்ந்த லூயிஸ் உய்ட்டன் பைகள் தங்க சங்கிலிகள் விலை உயர்ந்த காலணிகள் போன்ற பொருட்களும் விருந்தினர்களுக்குப் பரிசாக வழங்கப்பட்டுள்ளது.....(இந்து தமிழ்திசை நாளேடு — நாள் 16-07-2024)

திருமணங்களில் இது போன்ற ஆடம்பரங்கள் செய்யப்படும்போது ஏழை எளிய நடுத்தர மக்களின் மனநிலையில் ஒரு வித ஏக்கத்தை ஏற்படுத்தும் என்பதில் ஐயமில்லை.

ஆரியக் கலப்பில்லாத திருமண நடைமுறையினைத் தமிழறிஞர்கள் ஏற்படுத்துவதற்கு முன்பாகவே தங்களை இழிவு படுத்தும் வைதீகத் திருமண சடங்குகளைப்

புறந்தள்ளிட வேண்டும் என்றும் தமிழர்களின் திருமணங்கள் வீண் ஆடம்பரங்களின்றி எளிய முறையில் நடைபெற வேண்டும் என்ற எண்ணத்தை மக்களிடையே முதன் முதலாகத் தூவியவர் தந்தை பெரியார்.

ஆயிரம் ஆண்டுக்கு மேலாக கடைபிடித்து வந்த இழிவு நடைமுறைகளைத் துடைத்தெறிந்து, தமிழர்கள் மானமுள்ளவர்களாகவும் அறிவுள்ளவர்களாகவும் மாற வேண்டும் என்பதற்காக திருமண முறையில் மாற்றங்கள் வேண்டும் என்று குரல் எழுப்பியவர் தந்தை பெரியார். அவர் கண்ட சுயமரியாதைத் திருமணம் குறித்துக் காண்போம்.

### **சுயமரியாதைத் திருமணமும் அதற்கான சட்டமும்.**

துவக்கத்திலிருந்த தமிழர் திருமண நடைமுறைகள் பார்ப்பன ஆதிக்கத்தால் வலுவிழந்து அவர்களின்றி தங்கள் வீட்டுத் திருமணங்கள் நடைபெற முடியாது என்ற நிலைக்குத் தமிழ் மக்கள் ஆட்பட்டிருந்த நிலையில், தெரியாத மொழியில் தங்களைக் கீழ்மைப் படுத்தும் மந்திரங்களின் பொருள் புரியாமல் தலையாட்டி பொம்மைகளாக இருந்தபோதுதான் "மானமும் அறிவும் மனிதர்க்கு அழகு" என்று சுயமரியாதை ஊட்ட வந்தவர் தந்தை பெரியார்.

தங்களின் சுயலாபத்திற்காக தமிழர்களின் வாழ்க்கையில் பிறப்பு முதல் இறப்புவரை உட்புகுந்து கபளீகபரம் செய்த ஆரியத்தின் சூழ்ச்சியை முறியடிக்க அவர்கள் கூறும் அனைத்து சடங்கு சம்பிரதாயங்களையும் ஒழிக்க வேண்டும் என்றார் பெரியார். அவர் தொடங்கிய சுயமரியாதை இயக்கம்தான் தமிழகத்தில் முதன் முதலில் பார்ப்பனர்களை புறக்கணித்து தமக்குள் எளிமையாக திருமணங்களை நடத்த வேண்டும் என்று தீர்மானித்து செயலாற்றியது. அதன் பயனாக நாடு முழுதும் எண்ணற்ற சுயமரியாதை, சீர்திருத்தத் திருமணங்கள் நடைபெற்றன. அத்தோடு சாதி மறுப்பு மத மறுப்புத் திருமணங்களும் நடந்தன. இதன் பயனாக வரலாற்றில்

முதன் முதலாகச் சாதி ஒழிப்புக்கான கால்கோள் தொடங்கி வைக்கப்பட்டது.

தமிழர்களை இழிவு படுத்தும் புரோகித முறை திருமணங்களுக்கு எதிராக "சுயமரியாதைத் திருமணங்களை நடத்த வேண்டும் என்பதை ஓர் இயக்கமாகவே தொடங்கினார். இதற்கு முன்னோடியாகத் தன் குடும்பத்திலேயே ஒரு திருமணத்தை நடத்திக் காட்டினார். 1925 ஆம் ஆண்டில் தொடங்கப்பட்டது என்று கூறப்படும் சுயமரியாதை இயக்கத்தின் 1927ஆம் ஆண்டின் செங்கற்பட்டு மாநாட்டில் தமிழர்கள் இல்லத் திருமணங்கள் புரோகித மறுப்புத் திருமணங்களாக நடத்தப்பட வேண்டும் என்று தீர்மானம் நிறைவேற்றப்பட்டது.

அதனைத் தொடர்ந்து பெரியாரின் கொள்கைகளில் ஈடுபாடு கொண்ட பலர் துணிந்ததால் தமிழ்நாடு முழுவதும் இத்திருமணங்கள் நடைபெற்றன. ஆனால் சட்டரீதியான அங்கீகாரம் இதற்குக் கிடைக்க வில்லை. இருப்பினும் திராவிட இயக்க கொள்கை வீரர்களின் இல்லங்களில் எல்லாம் தீ வலம் வரல் இன்றி, புகை மூட்டமின்றி, புரியாத மொழியில் பார்ப்பனர்களின் தவளை சத்த மந்திரங்கள் இன்றி பெரும்பாலும் ஒரு தலைவரைக்கொண்டு அவர் கருத்துரையோடும், சான்றோர் வாழ்த்துரையோடும் எளிமையான திருமணங்கள் ஆயிரக்கணக்கில் நடந்தேறின. அழுத்தமான சுயமரியாதை இயக்கக் கொள்கைக்காரர்களின் இத்தகைய திருமணங்களில் தாலியும் மறுக்கப்பட்டது.

சட்ட ரீதியாக இத்திருமணத்திற்கு அங்கீகாரம் கிடைக்காததால் இத்திருமணங்கள் நடைபெற்ற குடும்பங்களில் சொத்து பாகப்பிரிவினை போன்ற வழக்குகளில் இத்திருமணம் புரிந்தவர்கள் ஏராளமான இழிப்புகளைச் சந்தித்தனர். இருப்பினும் "சுயமரியாதையே சகவாழ்வு" என்ற கொள்கையைக் கையில் ஏந்திய ஏராளமான தமிழர்கள் இல்லங்களில் சாதி மறுப்பு, மத மறுப்புத் திருமணங்கள் நடைபெற்று அஃது சாதி மத ஒழிப்புக்கும் வழிவகுத்தது.

ஆங்கிலேயர்களின் ஆட்சிகாலம் வரையிலும் இந்து மதத்துக்காரர்களின் திருமணங்களுக்கான சரியான சட்ட நெறிமுறைகள் வகுக்கப்படாத நிலையில், நாட்டு விடுதலைக்குப்பின் 1955ஆம் ஆண்டு இதற்கான முதல் சட்டம் இயற்றப்பட்டது..

### இந்து திருமண சட்டம் 1955 (11)

"இந்து திருமண சட்டம் 1955" என்பதுதான் முதன் முதலாக சுதந்திர இந்தியாவில் இயற்றப்பட்ட சட்டமாகும். இச்சட்டத்தின் சில முக்கிய அம்சங்களைக் குறித்துக் காண்போம்.

ஜம்மு காஷ்மீர் நீங்கலாக இந்தியா முழுமைக்கும் இந்தியாவுக்கு வெளியிலும் உள்ள இந்தியர்களுக்கு பொருந்தும் இச்சட்டம் 1955ஆம் ஆண்டு மே திங்கள் 18 ஆம் நாள் முதல் நடைமுறைக்கு வந்தது.

இச்சட்டவிதி -2ன் உட்பிரிவு (1) (அ) வில் இந்து என்ற சொல்லுக்கான விளக்கம் அளிக்கப்பட்டுள்ளது.

"இந்து என்ற சொல்லுக்கான விளக்கம் பழைய சாத்திங்களிலோ இலக்கியங்களிலோ யாண்டும் காணக்கிடைத்திலது. சிந்து நதிக்கரையில் வாழ்ந்த மக்களைப் பாரசீகர் அந்நதியின் பெயரை வைத்துச் சிந்துக்கள் என்றழைக்க, அதுவே நாளடைவில் இந்து — இந்துக்கள் என்றாயிற்று என்றும்; 'இந்து' என்ற சொல் ஆதியில் இருந்தது கிடையாது; சிதறுண்டு கிடந்த இந்தியாவை ஆங்கிலேயர் ஒரு குடையின்கீழ் ஆண்டபோது, இந்நாட்டை 'இந்தியா' என்றும் இம்மக்களை 'இந்துக்கள்' என்றும் இம்மக்கள் பின்பற்றிய மதத்தை 'இந்து மதம்' என்றும் பெயரிட்டு அழைக்க அதன்பிறகு ஏற்பட்டதே. அதன்பிறகு ஏற்பட்டதே 'இந்து' என்ற சொல் என்றும் அறிஞர் பெருமக்கள் உரைப்பர். ஆனால் இன்று இந்திய நிலப்பகுதியில் உள்ளவர்கள் அனைவரும் இந்துக்கள் ஆக மாட்டார்கள். இன்றுள்ள சட்டப்படி இந்து மதத்தில் பிறந்தவர்கள் மட்டுமல்ல பிற மதத்தினரும் இந்து மதத்தை ஏற்றுக் கொண்டால் அவர்களும் இந்துக்களே." இந்த வகையில் லிங்காயத்துக்கள் பிராமோக்கள் ஆரிய சமாவ்வாதிகள் பௌத்தர்கள்

ஜெயினர்கள் மற்றும் சீக்கியர்களும் இச்சட்டத்திற்குள் அடங்குவர் (பக்கம் 11)

உட்பிரிவு (2)ல் மலைவாழ் பழங்குடியினருக்கு இச்சட்டம் பொருந்தாது. பழங்குடி மக்களுக்கு அவர்கள் மேற்கொண்டு வரும் வழக்கமே உரியதாகும். அவர்களை இச்சட்டத்திற்குட்படுத்துவது அவசியம் என்று மத்திய அரசு கருதினால் அரசுப் பதிவிதழில் அறிவித்து கட்டளை இடுவதன் மூலம் அவர்களையும் இச்சட்டத்திற்கு உட்படுத்தலாம். (பக்.19)

சட்ட விதி 5ன் உட்பிரிவு (1)ன்படி மணமக்கள் இருவரில் எவரும் இதற்கு முன் எவரையும் துணையாகப் பெற்றிருக்கக்கூடாது.

உட்பிரிவு (iii)ன்படி திருமண காலத்தில் மணமகள் இருபத்தொரு வயது நிறைந்தவராகவும் மணப்பெண் பதினெட்டு வயது நிரம்பியவராகவும் இருக்க வேண்டும்.

இச்சட்டம் பிரிவு 7ன்படி

உட்பிரிவு (1) இந்து திருமணமொன்று திருமணத் தரப்பினர்களில் எவருடைய வழக்கம். சடங்கு சம்பிரதாயங்களின்படியும் நிகழலாம்.

உட்பிரிவு (2) சப்தபதி — 'சப்தபதி' என்பது திருமணத்தின்போது மணமகனும் மணமகளும் ஒன்றாக இணைந்து புனிதத்தீயை சுற்றி ஏழு அடி எடுத்து வைத்து வலம் வரும் ஒரு சடங்காகும். இச்சடங்கு நிறைவேறும்போதே இந்துத் திருமணமொன்று நிறைவுற்றதாகக் கருதப்படுகிறது.. (பக்.44)

இந்த முதல் இந்து திருமண சட்டம் மூலமாக தொன்று தொட்டு நடைமுறையில் இருந்து வந்த பெரும்பான்மையான இந்துக்கள் என்று சொல்லப்படும் மக்களிடையே இருந்து வந்த ஆரியர்களின் திருமண நடைமுறைகளில் காணப்பட்ட ஏற்றுக்கொள்ள முடியாத பால்ய விவாகம் பலதார மணம் போன்றவை தடுக்கப்பட்டன. இருப்பினும் தமிழர்களுக்குரிய திருமண முறைக்கு மாறானதாக உள்ள சப்தபதி போன்ற சடங்குகள் இச்சட்டத்திலும் வலியுறுத்தப்பட்டன. இதனால் தந்தை பெரியாரால் அறிமுகப்படுத்தப்பட்ட

சுயமரியாதைத் திருமணங்கள் சட்டரீதியான அங்கீகாரம் பெற முடியாத நிலை தொடர்ந்தது. இத்திருமணங்கள் செய்து கொண்ட குடும்பங்களில் சொத்துப்பிரிப்பதில் பல சிக்கல்கள் எழுந்தன. பல சுயமரியாதைக்காரர்கள் இதனால் தங்களுக்குக் கிடைக்க வேண்டிய குடும்ப சொத்துக்களை இழக்கும் நிலை ஏற்பட்டது. இச்சமயத்தில்தான் தமிழ் நாடு புதியதோர் தெம்பைப் பெற்றது.

ஆம். 1967ஆம் ஆண்டு முதலமைச்சராக ஆட்சிப் பொறுப்பிற்கு வந்த பேரறிஞர் அண்ணா அவர்கள் தந்தை பெரியாரின் சுயமரியாதைத் திருமணத்தைச் சட்டமாக்கினார். தன் அரசே பெரியாருக்குக் காணிக்கை என்ற அண்ணா இந்த சட்டத்தினையும் அவருக்கே காணிக்கையாக்கினார். இச்சட்டம் குறித்து விவரிவாகக் காண்போம்.

### சுயமரியாதைத் திருமண சட்டம்

தந்தை பெரியாரின் மாணாக்கரான அறிஞர் அண்ணா அவர்கள் "தாம் ஆட்சிப்பொறுப்பேற்றால் சுயமரியாதைத் திருமணத்தைச் சட்டமாக்குவேன்" என்று சூளுறைத்திருந்ததை 1967ஆம் ஆண்டில் தமிழக முதல்வராகப் பதவி ஏற்றதும் முதற்பணியாகச் செய்து காட்டினார்.

இந்து திருமணசட்டம் 1955 இன் பிரிவு 7இல் ஒரு திருத்தம் கொண்டுவந்து 7அ என்ற பிரிவினை உண்டாக்கி இணைத்து "இந்து திருமணங்கள் (சென்னை திருத்தம்) சட்டம் 1967" என்றொரு சட்டத்தைத் தமிழ்நாடு சட்ட மன்றத்தில் வைத்து ஒப்புதல் பெற்றார். அச்சட்டம் 1968ஆம் ஆண்டு சனவரித் திங்கள் 20ஆம் நாள் முதல் நடைமுறைக்கு வந்தது. இச்சட்டத்தின் சில விதிகளைக் காண்போம். (12)

விதி 7அ உட்பிரிவு (1)ன்படி இந்துக்கள் இருவர் உறவினர்கள் நண்பர்கள் அல்லது வேறு நபர்கள் முன்னிலையில் நடத்திக்கொள்ளும் சுயமரியாதைத் திருமணம் அல்லது சீர்திருத்தத் திருமணம் அல்லது அதுபோன்ற வேறு பெயரிட்டு அழைக்கப்படும் திருமணத்திற்கு இப்பிரிவு பொருந்தும்.

(1) (அ) மணமக்கள் இருவரும் தாங்கள் புரிந்து கொண்ட மொழியில் ஒருவரை ஒருவர் கணவன் அல்லது மனைவியாக ஏற்றுக்கொள்வதாக அறிவித்தல் அல்லது

(1) (ஆ) மணமக்கள் ஒருவருக்கொருவர் மாலையிடுதல் அல்லது ஒருவர் விரலில் ஒருவர் தணையாழியை இடுதல் அல்லது

(1) (இ) தாலி கட்டுதல் போன்ற முறைகளில் ஒன்றால் நிகழ்வாம்.

உட்பிரிவு 2) (அ) பிரிவு (7) இல் யாது கூறப்பட்டிருப்பினும் இச்சட்டத்தின் இதர வகையங்களுக்கு உட்பட்டு, இந்துத் திருமணச் (சென்னை திருத்தம்) சட்டம் 1967 அமலுக்கு வந்ததற்குப் பின்னர் நிகழ்வெய்திய திருமணம் அனைத்திற்கும் இப்பிரிவு பொருந்திச் சட்டம் செல்லாக்கமுடையதாக இருக்கும்.

ஆ) பிரிவு 7 அல்லது இந்துச்சட்ட மூலம், விதி விளக்கம் அல்லது இந்துத் திருமணச் (சென்னை திருத்தம்) சட்டம் 1967 அமலுக்கு வருவதற்கு முன்னர் உடன் முன் வேறு சட்டமொன்றின் பகுதி சார்ந்த வழக்கம் அல்லது வழக்காறு, தீர்ப்புரை தீர்ப்பாணை கட்டளை ஆகியவற்றில் யாது கண்டிருந்தபோதிலும் உட்பிரிவு (3)க்கு உட்பட்டு அம்முறைப்படி செய்து கொண்ட அனைத்து திருமணத்திற்கும் இப்பிரிவு பொருந்தும். இஃது திருமணம் நடந்த நாளிலிருந்து செயல்நிலைக்கு வந்து செல்நிலையுடும்.

தந்தை பெரியாரின் எண்ணத்தை நிறைவேற்றிய அறிஞர் அண்ணா தம் ஆட்சியில் கொண்டு வந்த சுயமரியாதைத் திருமண சட்டம் என்பது மேலும் பல்வேறு சட்ட நுணுக்கங்களைக் கொண்டு தமிழர்கள் திருமண நிகழ்வுகள் சுயமரியாதையோடும், பண்பாட்டோடும், கலாச்சாரத்தோடும் நடைபெற வழிவகை செய்தார்.

இதன்விளைவாக தமிழகத்தில் சுயமரியாதை சாதி மத மறுப்புத் திருமணங்கள் நாளும் பெருகி கணக்கற்று நடைபெற்று வருகின்றன. இதனால் சாதி ஏற்றத்தாழ்வுகள் ஒழிந்துபோக வழிவகை கிடைக்கிறது.



இந்நிலையில் தான் சமீபத்தில் 2024 ஏப்ரல் 19 வந்த உச்சநீதிமன்றத் தீர்ப்பானது நாட்டில் மீண்டும் ஸநாதன ஆரிய சம்பிரதாயங்களை ஆதரிக்கும் வகையில் திருமண நடைமுறைகளில் ஆரிய சடங்குகளை கட்டாயம் புகுத்த வேண்டும் என்ற எண்ணத்தில் வெளிவந்துள்ளது அதிர்ச்சியளிக்கின்றது. அது குறித்துக் காண்போம்.

## உச்சநீதி மன்றத் தீர்ப்பின் விவரம்

இந்து மதத்தைச் சேர்ந்த விமானிகளாகப் பணிபுரிந்த ஓர் இளம் வாழ்விணையர்கள் தங்களுக்குள் ஏற்பட்ட மன விரிசல் காரணமாக திருமணரத்துக்காக உச்சநீதி மன்றத்தை நாடுகின்றனர். அதில் மணமகன் தன் வழக்கில் தங்கள் திருமணம் இந்து சம்பிரதாயப்படி நடைபெறவில்லை என்பதால் அதை ரத்து செய்யும்படி கோரியிருந்தார். அவர்கள் காதலித்து திருமணம் செய்துகொண்டு முறைப்படி திருமணத்தைப் பதிவு செய்திருந்தார்கள். அவர்கள் வழக்கை விசாரித்த நீதியரசர்கள் பி. வி. நாகரத்னா மற்றும் அகஸ்டின் ஜார்ஜ் மாசிஹ் ஆகியோர் அடங்கிய இருக்கை இது குறித்துத் தீர்ப்பளிக்கையில் "இவர்கள் செய்து கொண்ட திருமணம் இந்து மத சடங்குகளின்படி நடைபெறவில்லை. குறிப்பாக "சுத்தபதி" என்ற ஏழு முறை தீயை வலம்வருதல் நடைபெறவில்லை. இச்சடங்கு மூலம்தான் மணமக்கள் தாங்கள் இருவரும் சம்பங்கினராகி விட்டோம் என்றும் மனைவி கணவனின் சமபாதியாகிவிட்டாள் என்பதும் பொருளாகிறது. திருமணம் பதிவு செய்யப்பட்டிருப்பினும் மேற்கூறப்பட்ட மத சடங்குகளின்படி நடைபெறவில்லை என்பதால் சட்டப்படி பதிவான இவர்களின் திருமணப் பதிவுச்சான்று செல்லாது. கணவர் மற்றும் அவரின் உறவினர்கள் மீது மனைவி தொடுக்கப்பட்ட வரதட்சணைக் கொடுமை வழக்கு ரத்து செய்யப்படுகிறது" என்று தீர்ப்பளித்துள்ளனர்.

ஸநாதனவாதிகளுக்கும் அடிப்படை இந்துத்துவ வாதிகளுக்கும் இந்தத் தீர்ப்பு மகிழ்ச்சியை அளித்துள்ளது. ஏனெனில் பன்னெங்காலமாக நாட்டில் இந்துக்கள் எனப்படும் அனைத்து மக்களிடமும்

தங்களின் ஆரிய திருமணமுறைகளைப் புகுத்திவைத்து அதன்வழியாக பண்பாட்டுப் படையெடுப்பை வெற்றிகரமாக நடத்திக் கொண்டிருந்தவேளையில் அதற்கு மேலும் வலுவூட்டுவதாக இத்தீர்ப்பு அமைந்துள்ளதே காரணமாகும்.

ஆனால் இப்படியெல்லாம் வருங்காலத்தில் நடக்கலாம் என்பதை தன் தீர்க்கதரிசனமான பட்டறிவால் உணர்ந்திருந்த தந்தை பெரியாரின் மூளையில் உதித்த சுயமரியதைத் திருமணமும் அதனை சட்டவடிவமாக ஆக்கி இன்றைக்கு உச்சநீதி மன்றமே தீர்ப்பளித்தாலும் அதனை ஏற்ற வேண்டிய அவசியமில்லாத நிலையைத் தமிழகத்தில் உருவாக்கி வைத்துவிட்ட பேரறிஞர் அண்ணாவும் தமிழர்களின் நிலையான சுயமரியாதைக்குப் பாதைபோட்டு செப்பனிட்டவர்கள் என்றால் மிகையில்லை.

இந்து திருமண சட்டத்தின் எந்த ஏழாவது பிரிவினைக் காட்டி உச்சநீதி மன்றம் சப்தபதியை நியாயப்படுத்தியதோ அதே சட்டப்பிரிவில் திருத்தம் கொண்டுவந்து சுயமரியாதைத் திருமணத்தை சட்டபூர்வமாக்கிய தமிழகம் இன்றைக்கு நாட்டிற்கே வழிகாட்டியாக உள்ளது. அது குறித்து வாய்மூடி மெனமமாக உள்ளது இன்றைய ஒன்றிய அரசு. இந்துத்துவா கொள்கைகளை நிலைநாட்டுவதே தங்கள் குறிக்கோள் என்று ஆர்.எஸ்.எஸ்சின் ஊதுகுழலாய் செயல்படும் ஒன்றிய அரசு இத்தீர்ப்பு குறித்து மறுசீராய்வுக்கு முயற்சிக்கும் என்று நம்ப இயலாது. இந்நிலையில் இந்தத் தீர்ப்பானது பல சமூக செயல்பாட்டாளர்களை, மனித நேயப் பற்றாளர்களை திடுக்கிட வைத்து அவர்களின் கண்டனத்திற்கும் விமர்சனத்திற்கும் ஆளாகியுள்ளது. சமூகநீதி மேல் அக்கறை கொண்ட நீதியரசர்கள் பலரும் இதனை ஏற்கவில்லை. இது குறித்து மாண்புமேனாள் நீதியரசர் திரு. கே. சந்துரு அவர்கள் சமீபத்தில் ஜீனியர் விகடன் (08-05-2024) இதழில் ஒரு கட்டுரை எழுதியிருந்தார். அதன் இறுதிப்பகுதியைக் கண்டால் சுயமரியாதைத் திருமணத்தின் அவசியம் இந்திய ஒன்றியம் முழுமைக்கும் ஏன் அவசியம் என்ற எண்ணத்தை வெளிப்படுத்தும் என்பதால் அது இதோ-

"தமிழ்நாட்டில் கொண்டுவரப்பட்ட இந்து திருமணச் சட்டத் திருத்தத்தை எதிர்த்தும் வழக்கு தொடரப்பட்டது. நாகலிங்கம் எதிரி சிவகாமி (2001) என்ற வழக்கில். அந்தச் சட்டப்பிரிவு செல்லும் என்று அறிவித்தது உச்சநீதி மன்றம். எனவே இது போன்ற சட்டப் பாதுகாப்புள்ள தமிழ்நாட்டில் சமீபத்திய உச்ச நீதிமன்றத் தீர்ப்பு எவ்விதத் தாக்கத்தையும் ஏற்படுத்தாது. மேலும், பொது சிவில் சட்டம் பற்றி வாய்க்கியும் பேசும் பாஜக, இந்தியா முழுவதும் இந்துக்களுக்கான பொதுச் சட்டத்தை உருவாக்காததோடு, திருமணங்களையும் வாரிசுரிமைப் பிரச்சினையையும் சாஸ்திரத்தின் அடிப்படையில் அணுகாமல் இருப்பதற்கும் ஏற்பாடு செய்யவில்லை.

சமீபத்தில் அலாகாபாத் நீதிமன்றம் அளித்த தீர்ப்பில், "கன்யாதான் சடங்கு செய்யாத திருமணம் செல்லும் என்றும், அது சாஸ்திரத்தில் முக்கியமல்ல" என்றும் கூறியிருப்பது குறிப்பிடத்தக்கது. காசியாத்திரை தொடங்கி கன்யாதானம் என்று விரிந்து அம்மி மிதித்து, அருந்ததி பார்த்து, நலங்கு விளையாட்டுகளுடன் நடக்கும் சடங்குகளில் எது தேவை, எது தேவையில்லை என்று ஒவ்வொன்றாகக் கூறுவதற்கு பதிலாக தமிழ்நாட்டின் சுயமரியாதைத் திருமண சட்டத் திருத்தத்தை அகில இந்திய சட்டமாக அறிவித்தால் இப்படிப்பட்ட சந்தேகங்கள் எழாது.

மேலும் பாதி திருமணச் சடங்குகள் அந்தக் காலத்தில் மிகுதியாக நடைபெற்ற குழந்தைத் திருமணத்தின் போது குழந்தைகளின் அச்ச வெளிப்பாடுகளைக் குறைப்பதற்காக உருவாக்கப்பட்டவை. கன்யாதானமும் கூட மைனர் பெண் குழந்தையை, பெற்றோர் தாரை வார்த்துக் கொடுக்கும் ஏற்பாட்டின் ஒரு வடிவமே.

திருமணம் புரிந்தவர் விரும்பினால், மணமொத்த மணவிலக்கு கோருவதற்கு சட்டம் ஏற்பாடு செய்திருக்கிறது. அதுபோல் மணமொத்த இருவர் திருமணம் செய்துகொள்வதற்கு அக்னி சாட்சியும்

சத்தபதியும் கட்டாயம் என்று சொல்வதை மாற்றுவதற்கு ஒன்றிய அரசு முயலுமா?" என்று முடிக்கிறார் நீதியரசர்.

## முடிவுரை

தமிழர்களின் பண்டைகால திருமண முறைகள், ஆரியர்களின் வருகைக்குப்பின் புகுத்தப்பட்ட அவர்களின் திருமண சடங்குகள் குறித்தும் அது இன்றளவும் பெரும்பான்மைத் தமிழர்தம் வாழ்வில் நின்று நிலைத்துவிட்டதன் விளைவால் தாம் எப்படி கீழ்மைப் படுத்தப்படுகிறோம் என்பதை அறிந்து கொள்ளாமலேயே அதற்கு அடிமையாகிப்போன தமிழர்கள் குறித்தும், இறுதியாக இதற்குத் தீர்வுகாண வழி செய்த தந்தை பெரியார் அறிமுகப்படுத்திய சுயமரியாதைத் திருமண முறையும், பேரறிஞர் பெருந்தகை அண்ணா அதனை சட்ட வடிவமாக்கி தமிழர் வாழ்வில் தன்மானத்தை நிலைநாட்ட வைத்ததையும் கண்டோம்.

இன்று இந்து திருமண சட்டம் என்பது ஆரிய மத சடங்குகளின்படி நடப்பதுதான் என்றும், அதனைப் பின்பற்றாத திருமணங்கள் செல்லுபடியாகாதவை என்று உச்சநீதி மன்றம் தீர்ப்பளித்தாலும் அதற்குப் பாதுகாப்புக் கேடயமாக அண்ணா இயற்றிய சுயமரியாதைத் திருமண சட்டம் விளங்குவதையும் கண்டோம்.

புரியாத மொழியில் திருமண சடங்குகளில் தாம் கேவலப்படுத்தப்படுகிறோம் என்பதை அறியாமலேயே தலைதாழ்ந்து கிடந்த தமிழர்கள் சுயமரியாதைத் திருமணங்களைச் செய்வதன் மூலம், இன்று சட்டப்பாதுகாப்போடும், தன்மானத்தோடும் இருப்பதுபோல் அனைத்து இந்திய மக்களும் இருக்க வேண்டுமாயின் அதற்குரிய சட்டத் திருத்தத்தைக் கொண்டுவர வேண்டியது ஒன்றிய அரசின் கடமை.

ஒரே நாடு, ஒரே கலாச்சாரம், ஒரே பண்பாடு என்ற பெயரில் நாட்டை ஆரியமயமாக்கத் துடிக்கும் ஆர்.எஸ்.எஸ். என்ற இந்துத்துவ

இயக்கத்தின் கட்டுப்பாட்டில் இயங்கும் பாஜக அரசு, பெரும்பான்மை இந்து மக்களின் சுயமரியாதையைக் காக்க வேண்டும் என்ற எண்ணத்தைக் கொண்டுவது, உச்சநீதி மன்றத் தீர்ப்புக்கு எதிராகத் தமிழகத்தை வழியொற்றி பாராளுமன்றத்தில் உடனடியாக ஒரு சட்டமியற்றிட வேண்டும் என்பதுதான் இதற்கான தீர்வாக அமையும்.

### துணை நூல்கள்:

1. குறுந்தொகை — 1947ல் டாக்டர் உ.வே. சாமிநாதய்யர் எழுதிய உரை
2. அகநானூறு — மூலமும் உரையும். புலியூர் கேசிகன் (பக்கம் 165-166)
3. அகநானூறு — மூலமும் உரையும் — பேராசிரியர் அ. மாணிக்கம், எம்.ஏ.,
4. புறநானூறு — எளிய உரையுடன் — முனைவர் சு. வஜ்ரவேலு (பக்கம் 440-441)
5. இந்துத் திருமணம் — சடங்குகளும் தத்துவங்களும். தாமரைச் செல்வன் (நூலின் பின்னிணைப்பு-3ல்)
6. ரிக் வேதம் (முதல் பாகம்) தமிழில் எம்.ஆர். ஜம்புநாதன். (பக்கம் 695 — 699)
7. இந்துமதம் எங்கே போகிறது — அக்னிஹோத்ரம் ராமானுஜதாத்தாச்சாரியார். (பக்கம் 160-184)
8. தென்னிந்திய குலங்களும் குடிகளும் — எட்கர் தர்ட்ஸ்டன் தமிழில் கா.ரத்தினம் (தொகுதி 1 பக்கம் 135)

9. மேலது (தொகுதி 3 பக்கம் 490)
10. தமிழர் திருமண முறைகள் (வைணவம்) 1949ல் அ.சி.பாலசுந்தரனார்(பக்கம் 14-16)
11. இந்து திருமணச் சட்டம் — புலமை வெங்கடாச்சலம், சிறப்பு ஆய்வாளர் தஞ்சை தமிழ்ப்பல்கலைக் கழகம்.( பக்கம்11, 19, 44 )
12. மேலது பக்கம் 45, 46.

### ஆசிரியர் குறிப்பு :

எழுத்தாளர் ஞான. வள்ளுவன் அண்ணாமலை பல்கலைக்கழகத்தில் பி.எஸ்சி, எம்.ஏ மற்றும் மருத்துவமனை மேலாண்மையில் முதுகலை பட்டயப் படிப்பினைப் பயின்றவர். தமிழ்நாடு அரசு மருத்துவத்துறையில் நிருவாக அலுவலராகப் பணியாற்றி ஓய்வு பெற்றவர். மாநிலப் பகுத்தறிவு எழுத்தாளர் மன்றத் துணைத்தலைவராக உள்ளார்.

இவரின் நூல்களாவன: 1. பெரியார்-95, 2. தமிழர் வாழ்வில் சாதியும் மதமும் அன்றும் இன்றும், 3. திராவிட இயக்கமும் எங்கள் ஊரும், 4. இசைவேளாளர், 5. ராஜநாயகம் (வரலாற்றுப் புதினம்), 6. ஆச்சாரம் (சமூகப் புதினம்), 7. வரலாற்றில் வென்ற அவர் தாம் பெரியார், 8. செப்பேடுகளும் சதுர்வேதி மங்கலங்களும், 9. தளிச்சேரிப் பெண்டுகள், 10. சில பக்கங்கள் சில தாக்கங்கள், 11. ஸநாதனம்.

